

Борис Ревчун

**УСЯКІ ДУМКИ
В ЧОТИРИ РЯДКИ**

Борис Ревчун

УСЯКІ ДУМКИ В ЧОТИРИ РЯДКИ

Кропивницький

2017

ББК 84(4УКР)
УДК 82-17

Р 32 Ревчун, Борис

Усякі думки в чотири рядки / Борис Ревчун // за ред., післямова
А. Царук. – Кропивницький: Поліграфсервіс, 2017. – 272 с.

Український письменник Борис Ревчун уперше постає в іпостасі автора одноосібної збірки чотиривіршів. Його жанрова ангажованість – гумор і сатира – дається взнаки: забарвлює переважну більшість римованих мініатюр книги. Поміж злісно-глузливих і менш уїдливих – іронічних – катренів зустрічаються й чотирирядкові строфи звичайного ліричного змісту. Та всі їх об'єднує смислова викінченість і філософічність заримованих думок, інтонаційна цілісність кожного катрену та розмаїття форм віршування, пошук свіжої та досконалої рими.

Художнє оформлення та ілюстрації: Володимир Кир'янов, Ірина Орехова (обкладинка), Борис Ревчун, Оксана Русіна, Ілля Толкачов

ББК 84(4УКР)

УДК 82-17

ISBN

© Б. Ревчун, 2017
© А. Царук, 2017

ЗМІСТ

ВІД АВТОРА.....	4
ПРО УКРАЇНУ ТА УКРАЇНЦІВ.....	5
ПРО ПОЛІТИКУ І ПОЛІТИКІВ.....	28
ПРО СУСПІЛЬНІ СИСТЕМИ І ВІДНОСИНИ.....	44
ПРО ВЛАДУ ТА ПІДВЛАДНИХ.....	60
ПРО ГРІШНИХ І СВЯТИХ.....	80
ПРО ЗАКОНИ І ПОРЯДОК.....	100
ПРО ЕКОНОМІКУ ТА «ЕКОНОМІЧНУ ЛЮДИНУ».....	116
ПРО ВІК ТА ФІЛОСОФІЮ ЖИТТЯ.....	132
ПРО ДУРІСТЬ І ДУРНІВ.....	154
ПРО ЖІНОК І ДІВОК.....	172
ПРО ТВОРЧІСТЬ І МИТЦІВ.....	191
ПРО ЛЮБОВ ТА СЕКС.....	208
ПРО ВСЯКЕ І ВСЯКИХ.....	226
РУБАЇ.....	246
САРДОНІЧНИЙ СМІХ БОРИСА РЕВЧУНА.....	269

ВІД АВТОРА

Запрошуючи читача ознайомитися з моїми віршиками, хочу дати деякі пояснення і тим самим налаштувати його на краще сприйняття мого творчого доробала.

Я довго запрягав свого Пегаса: роками накопичував ті самі усякі думки, але потім, відносно швидко, позапихав їх у чотири римовані рядки численних автономних катренів. Менш як за півроку напруженого віршувального спурту мені вдалось написати більше тисячі двохсот чотиривіршів. Щоправда, коли зранку перечитував написане напередодні, частенько розумів, що так свого крилатого коника можна якщо й не загнати, то гарантовано зіпсувати йому смак, тому багато катренів було власноруч відправлено до торби з умовною назвою «Пегасу під хвіст». Відтак я налагодив виробництво віршів у промислових масштабах, але воно було дуже далеким від безвідходного. Поміж тих катренів, що підпадали під безжалюну вибраковку, окрім відверто неоковирних, були й чотиривірші, які я охрестив власним неологізмом злобинки, тобто на злобу дня. Ну кому вони будуть потрібні, коли згодом втратять свою злободенність? Утішало втім те, що чимало з цих метеликів-одноденок мені вдавалось публікувати «з коліс» у ряді часописів. Решту катренів пропускав крізь «фільтраційний табір» самоцензури і зовнішнього редагування задля кращої читабельності й, буду відвертим, переведення гострої актуальності змісту майбутньої книжки в хронічну форму. Ще раз наголошую: спочатку хотів залишити для збірки винятково нетлінки (вони ж – злобинки вічності), які були б зрозумілими і цікавими читачам різного віку і різних віків (вибачайте вже не стільки за каламбур, скільки за пафосний замах на вічність – творчих особистостей заносить, буває). Але потім, подумавши, вирішив деякі, найбільш вдалі злобинки все ж залишити як своєрідні художні артефакти, які, на кшталт застиглих у бурштині комах, відіб'ють авторське сприйняття різних політичних, економічних, соціальних і культурних реалій конкретного історичного періоду в контексті вічних загальнолюдських цінностей. Без претензій потрапити в палату класиків гумору, все ж гадаю, що з якогось наступного видання цієї невеличкої книжки, буду додавати до неї все більше й більше приміток і коментарів, перетворюючи свій художньо-філософський трактат на товсту дисертацію, водночас і з літератури, і з низки інших напрямів знань, бо мої розмаїті думки, як переконається кожен терплячий, хто дочитає цей римований компендіум мого світогляду до кінця, стосуються багатьох тем і проявів нашого буття, – такий собі історичний зріз для різнопланових гістологічних досліджень нашої епохи і встановлення її остаточного діагнозу.

Що в цьому авторському вступі всерйоз, а що жартома – можна зрозуміти, тільки дійшовши до кінця книжки. Отже, щасливої дороги, мій любий читачу!

ПРО УКРАЇНУ ТА УКРАЇНЦІВ

* * *

Усяк народ бажає мати стрижень:
Ідея кожду націю єднає.
Хтось мріє про захмарне, ну а ми же –
Про сад вишневий біля хати скраю.

* * *

Йдуть в Президенти, вдаючи із себе ангелів,
Не боячись горіть в пекельному вогні;
В Верховній Раді присягають на Євангелії,
А краще б – на детекторі брехні...

* * *

Гонитва скрізь за добрим кушем,
Думки все більше про живіт.
Занапастив продажну душу
Наш липовий суспільства цвіт.

* * *

Гарант прогарантує мізер
І, щоби пар спустив загал,
Нам всім дозволить телевізор,
Ну, а собі – телеканал.

* * *

На газ нам тиснути, а може, – на гальмо?
Емігрувати чи лишитись в Україні?
Ми перед вибором постійно стоїмо,
І прикро, що нерідко – на колінах...

* * *

Нас не шокує олігархів шик і блиск,
Брудні їх гроші і такий шалений зиск.
А жирні котики жирують і шикують,
І все народ вони ошукують, шикують...

* * *

Середній клас нарешті ми створили –
Тепер все розбудуємо-таки!
Та в класі тому – ще не висохло чорнило! –
Кишить хабарників середньої руки...

* * *

З Дня незалежності від літа і до літа
Стосунки пристрасно з'ясовує еліта.
Все сперечається, хто Авель, а хто Каїн
І хто у нашому дурдомі все ж хазяїн.

* * *

Набридли дерибан і безлад чільний,
І корупційний вкїс чиновного женця,
Й гучних скандалів перехід повільний
У тихий жах без краю і кінця!

* * *

Незалежність! Ми на волі! –
Розкатали губи.
Та всміхнулась поки доля
Лиш на кутні зуби...

* * *

Побачить хочеться Париж, Нью-Йорк, Афіни...
А десь ще і пожити певний час.
Своєї не тримаємось країни,
Якщо за бидло тут тримають нас.

* * *

Якщо нам будуть так платити –
Недовго і сконати.
Гадав до пенсії дожити?
Дожити б до зарплати...

* * *

Хоч врожаять сади-лани рясно,
Українці в піснях принагідно
Перспективу вбачають неясну:
«За туманом нічого не видно...».

* * *

Порожні засіки,
Порожній баняк...
І довше вже віку
Триває бардак.

* * *

Та годі про реформи вже кричати!
Усі ми «за», не треба агітаторів.
Ба більше – в курсі, з чого починати:
З реформування наших реформаторів.

* * *

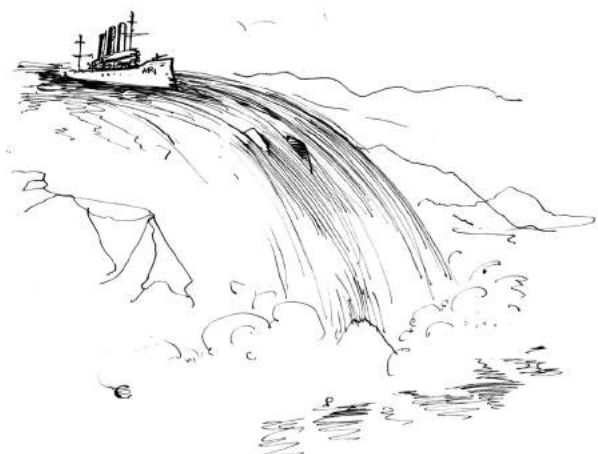
Краянин – потенційний емігрант:
Готовий їхати світ за очі по гранти.
Так, Україна має свій талант –
Не дбати здавна про свої таланти.

* * *

На тлі країн заможних, менш порочних
Більш явним виглядає наш бардак;
Як давній сніг показує наочно,
Що в нас багато кішок і собак...

* * *

Молочні ріки і медові береги!...
За виборця йде боротьба запекла.
Програма партії про наміри благі –
Дорожня карта до безодні й пекла.

* * *

Країна все ще в стадії учнівства –
Немає громадянського суспільства.
Коли народу «все по барабану»,
То олігархам «все по дерибану».

* * *

У боротьбі за гласність теж були,
Хто заслужив ганьбу і покаяння.
Як тільки право голосу дали,
Збагнули: справжнє золото – мовчання.

* * *

Сумнівна мантра – «Бачить все народ!».
Чи у Сірка всі очі позичали?
Хто голос продавав за бутерброд?
Тож їжте те, що очі вибирали...

* * *

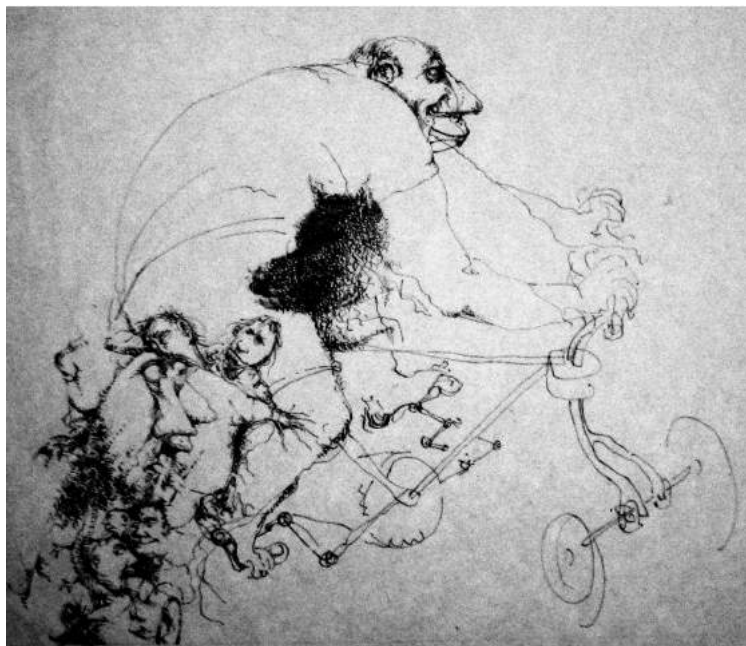
Так склалося: важке у нас буття,
І доля віжки попускати не збирається.
Чи дочекаємося за свого життя,
Коли вже наші вороги «не дочекаються»?

* * *

Ніяк нас Захід у реформи не впряже,
Ми невинуватих маємо презумпцію.
Утім одним з досягнень хвалимося вже –
Реформували з успіхом корупцію...

* * *

Народне лежить господарство,
Ефект від реформ нульовий.
В кермо учепилось начальство,
І мафія – наш рульовий.

* * *

В так зване масло, навіть в маргарин
Течуть олій шкідливих ручаї.
І їсть краянин, мов дурний Мартин,
Й товстішають прибутки шахраїв.

* * *

Від лиха і добро буває часом.
Крадіжки «металістів» – це наш біль.
Ми, може б, і накрились мідним тазом,
Та, благо, що здали його в утиль.

* * *

Корупції махрової тотеми
На всіх гілках теперішньої влади
Ростуть із кореневої системи
Адміністрації, судів, Кабміну, Ради.

* * *

Було без ліку операцій «Чисті руки»,
У хід ішли і автомати, і базики.
Боролися на смерть, з чолом у поті:
Відмили гроші – й руки вмили потім...

* * *

Фальсифікатори у нас іще нівроку,
А ми все віримо і терпимо, дурні.
І дожилися: істину глибоку
У контрафактному шукаємо вині...

* * *

Спочатку звабились ідейним баламутством,
А потім впали в накопичення азарт,
І з категорії «все прогресивне людство»
Нам вскочить хочеться у «золотий мільярд».

* * *

І гидко на душі, і серцю кисло:
Родинні клани обсідають Україну,
Де виборна посада – тепле крісло,
Що посадовець вигріва своєю сину.

* * *

На спинах наших з повними тюками
Сидять погоничі, нахабні аж до краю.
Всіх загнuzдали і зробили віслюками,
І їдуть на горбі у нас до раю.

* * *

Вони на старих спекулюють святинях –
Корисливих безліч у нас доярів.
Вчепилися міцно за вим'я гордині
І доять до смерті священних корів.

* * *

Шляховик знайти у змозі
Гроші прямо на дорозі:
Як будують автобан,
В Україні – дерибан.

* * *

Будь ласка, владо, ні з якого боку
Не запливай у нашу тиху пристань!
Перш ніж назустріч нам робити кроки,
Дай час відбігти на безпечну відстань.

* * *

Війна – перевірка для всіх і завжди:
Одні поспішають на виручку,
У інших не випросиш навіть води –
Зробити спішать більшу виручку.

* * *

Як шило із мішка вилазять спадки –
Багато злочинів прихованих сплигло.
Не так сучасники дізнались, як нащадки,
Хто ж все-таки давав «добро» на зло.

* * *

Не стільки з нас збиткується москаль,
Як ті насильники місцевого походження.
Постійно хтива владна вертикаль
Кладе в горизонтальне нас положення...

* * *

Навибиралися за всі роки властей,
Як на підбір, – крадій, бандит і автократ.
Дві іпостасі уживаються в людей –
Народ наш мудрий та дурний електорат...

* * *

Така вже в нас електоральна вдача:
Обрали владу ми немов з перепиття.
І дивимось тепер бої собачі
Тих, хто довів нас до собачого життя.

* * *

Всі знають влади нашої природу.
Повага до начальства – на нулі.
Причини є поважні у народу
Не поважати владу взагалі.

* * *

Наш олігарх в цинізмі знахабнів,
Із ЗМІ своїх зробив зливний бачок.
В дитинстві в небо запускав він голубів,
Пускає нині в медіа качок.

* * *

Купують виборців уроздріб і гуртом,
Відколи совість не стоїть на варті,
Набивши в рот виправдувальний жом:
«Якщо купують, то чогось ми варті!»

* * *

Вини своєї ми не визнавали –
Ганьбили марсіан, американців,
Коли на виборах нас знову ошукали
І підкупили люд місцеві ошуканці.

* * *

Вирує в Україні шторм,
Добробут впав до чверті.
Немилосердний лик реформ
У «ери милосердя»...

* * *

Бунтарство й невгамовність українця
Періодично ллється через вінця.
Як олігархів здужає монархію,
Відразу розбудує він анархію...

* * *

Без гідності людей навкруг чимало:
На них плюють — вони на дощ звертають.
Втім, доля жодного із них ще не зламала,
Бо прогинаються, коли їх нагинають.

* * *

І знову розбрат і амбіції вождів,
Князьки удільні розшматовують країну.
Отримавши елей від ворогів,
Вони соборують соборну Україну...

* * *

Пророком стати за життя безмірно важко,
На Батьківщині – шанси зовсім замалі.
Це, може, й добре, бо малесенька поблажка –
І підковзнеться наш пророк на похвалі.

* * *

Шторми здійсмають владні чвари –
Дніпро виходить з берегів,
Коли перемо шаровари
На видноті у ворогів...

* * *

Для натовпу важлива мішура,
Жонглюють люди гаслами круть-верть.
Завжди і скрізь проходить на ура
Запальний, мітинговий заклик «Геть!».

* * *

Звертаємо то в той, то в інший бік,
Охляла воля смак втрачає перемоги.
Триває невеселий наш пікнік
Обабіч європейської дороги.

* * *

Мораль все та ж: хто більш кого «нагріє».
Її змінити — і думки облиш!
Морально аморальність не старіє,
Фізично ж — молодішає здебільш...

* * *

Казали, ідея нам треба!
Ідею народ віднайшов.
Ідея ця вічна, як небо, —
Свята до халяви любов...

* * *

Не випадково звали нульовими
Роки пустих пателень і каструль,
Бо в пам'яті пов'язані із ними
Надії, що помножені на нуль.

* * *

Їх взимку водометами кропили,
Стріляли, катували і палили.
І влада знала, що у кожного терпіння
Свої є точки замерзання і кипіння.

* * *

Він селем суне нищівним,
Проліз вже скрізь, як хитрий вужик,
І став де-факто головним
Великий і могутній суржик...

* * *

З накраденим верховний збрід
Дістатись встигне до летовищ,
За все розплатиться нарід
Опісля хліба і видовищ...

* * *

Жорстокі вороги, буває, плачуть,
І дехто втішити й пробачити збирається.
Як плачуть крокодили, це не значить,
Що жертв оплакують вони і щиро каються.

* * *

Вкриваються бажання наші тліном:
У цім губу розкату вину.
Чекалося ж на порося із хріном!
Хрін що отримали – підкладено свиню.

* * *

Нема на світі більш сумної повісті,
Ніж повість про паплюження ідеї.
Ми дочекалися-таки свободи совісті,
Та більше виграли безсовісні від неї...

* * *

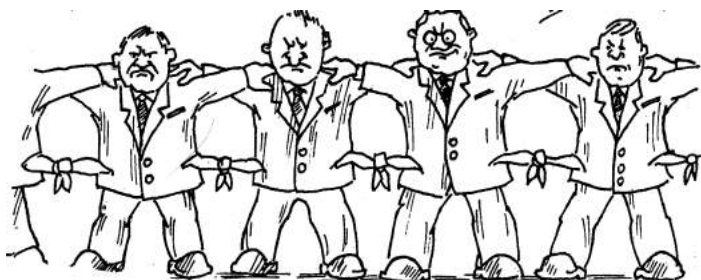
Йдемо до цілі ми крізь блискавки й громи,
Наш поступ ворогам не зачорнити.
Дійшли до ручки, але вирішили ми,
Що на досягнутому нас не зупинити!..

* * *

Коли у державі все сіро і нудно,
Коли в дефіциті і м'ясо, і хліб,
Клянуть там і лають невпинно і брудно
Словами останніми перших осіб.

* * *

Велика Україна і багата:
Всілякого добра в нас повна хата.
І найродючіші з усіх терени наші,
А ще на бідняків ми найбагатші!..

* * *

Корупція здійсмається щаблями,
Скрізь висипає, наче лишаї.
В запеклій боротьбі із шахраями
Перемагають більші шахраї...

* * *

Бувалі вчили молодих «не висуватись»,
Дарма що потім совість буде мучить.
Ми встигли правилом лихим інфікуватись:
«Мовчи, як риба, і тебе вже не прищучать».

* * *

Пора нам ставати панами
Й розвіяти рабські примари,
Що хтось завинив перед нами
Й на шару нам дасть шаровари.

* * *

Дешевий газ хотілось нам отримать
Й сусіді кланялися, як чарівнику.
Та безкоштовний газ (пробач, житейська римо!)
Буває тільки у кишківнику.

* * *

Країну котрий рік трясє —
Зійшлись у герці депутати.
В нас демократів над усе
Не люблять інші демократи...

* * *

Якби про Крим хтось запитав Карамзіна,
Єдиним словом визначити суть
Росії, відповідь окреслилась ясна
Що не втрачає актуальності: «Крадуть...».

* * *

«Де народився – там і жити добре», –
Повчає влада козаків чубатих.
Сама ж, як накраде, чкурне за обрій:
Де добре – батьківщина для багатих...

* * *

Для виборця з душею
Не треба привілею.
Електорат з душонкою
Купується тушонкою.

* * *

Нас завели в суцільні хащі,
Де більш природно – просто вити,
Бо жити вже настільки краще,
Що краще було б і не жити.

* * *

І жертв війни, й Майдану кров
Забути влада хоче знов,
Щоби приспати Україну
І скривдити, як Катерину...

* * *

Про статки кричать, про свободу –
Усяк в обіцянках герой.
Під гаслом «Вся влада – народу!»
Приходить народець ще той!..

* * *

Чимало є бажаючих у нас
Спалити прапор власної держави.
Я б виніс їх у профіль чи анфас
На Орден Геростратової слави.

* * *

Хтось ние: Гондурас ми, Бангладеш...
Дарма – Майданом і війною ми окроплені.
Нас на полові вже не проведеш.
Ми, українці, не середнім пальцем роблені!

* * *

Незламний, невмирущий наш народ:
Пройшов крізь вир численних злих епох.
За будь-яких обставин і незгод
Ми виживемо, браття, – щоб я здох!..

* * *

Служив Гаврила терористом,
Гаврила принців убивав;
Російський Каїн з тим же хистом
На брата меншого напав...

* * *

Терпіння луснуло – країна стала дибки
Як знахабнілий «старший брат» став нападати.
Затям, склерозний контрабасе, що для скрипки
Тобі роль старшого ніколи не зіграти.

ПРО ПОЛІТИКУ І ПОЛІТИКІВ

* * *

Політик народ обробляє, як грядку,
Заради отримання благовоління.
Течуть обіцянки, як з рогу достатку,
Щоб потім втонуту у чаші терпіння...

* * *

Вирує життя політичне у нас –
І мертвого часом розбудить.
Постійно в нас чубиться правлячий клас –
Ніколи не нудно, та нудить...

* * *

Якщо совість вас не будить,
До спини вам критик,
Від політики не нудить –
Значить, ви політик.

* * *

Надягне вишивані шати
І лоб роз'юшить об калину,
Щоб прибутковіше продати
«Патріотизм» і Батьківщину...

* * *

Нам можновладців слухати несила:
До них довіру спалено до тла.
У відповідь на заклики до діла
В політиків слова, слова, слова...

* * *

Вони обіцяють нам повнії чаші,
Будь то урядовці чи законодавці.
Все вміють і знають політики наші,
Та тільки до діла – ексцес виконавця...

* * *

Політики (що вдієш!) не святі,
Парткольтори міняють регулярно.
Хутчіш перефарбовуються ті,
Хто був і залишається безбарвним.

* * *

Довірливе дитинство десь позаду;
Нас не лякає ні бабай, ні Бармалей.
Політики, як ті шехерезади,
Розкажуть казку – і обдурять, як дітей...

* * *

Слід на задвірки владного життя
Звести усякого, щоб в збудженні нервовому
Узрів, з якого бруду і сміття
Ростуть політики, не відаючи сорому.

* * *

Здолати просто конкурентів –
Бий компроматом їм під дих!
Скелети в шафах опонентів
Живіші за усіх живих.

* * *

Поміж хвороб всечасно-специфічних,
Які руйнують владний організм, –
Безбарвних проститутток політичних
Хронічний політичний дальтонізм.

* * *

Народу кинуть перед виборами жменю,
Розкажуть про своє велике серце,
А після виборів наб'ють собі кишеньку
І чергове зів'ють на Заході кубельце.

* * *

У наших політиків море утіх
І статків – на заздрість монарху.
А також, як правило, майже в усіх
У шафі є по олігарху.

* * *

Привчили нас: політика – лайно,
Й підтвердження дають під констатацію.
Олімп наш політичний сповз давно
На рівень, нижчий за каналізацію.

* * *

Політикан упав би, та не може.
Якщо й утне щось дуже нехороше:
Від всіх падінь страховку має свинтус,
Нема падіння нижчого за плінтус.

* * *

Боги сповідувати можуть що завгодно,
Та це не може бути атеїзм.
На політичному ж Олімпі все природно:
Водночас – віра в Бога й сатанізм...

* * *

На вході до історії політик
Всіх попередників своїх завзятий критик.
Зупиниться завжди перед порогом
Й ретельно об предтечу витре ноги.

* * *

Цабе велике спробуй-но укоськай!
Непродуктивна, взагалі, така ідея.
Що менша у політикумі моська,
То більше вішають усіх собак на неї.

* * *

Торги у політичному житті:
Політики – запроданці ще ті!
Висока мода зветься «от кутюр»,
Політика висока – «від купюр».

* * *

Не вірте на слово політикам всім:
Бо п'ятниць на тижні в них більше, ніж сім.
Як хтось починає: «Повірте мені ...»,
То далі навісить брехню на брехні.

* * *

До влади взяв постійну візу,
Душа неначе з пластиліну.
Слизький політик скрізь пролізе
Без мила і без вазеліну.

* * *

До зради виборців у Раді не звикати —
З чужого голосу віщають депутати:
Якогось слухаєш, бува, парламентаря —
Неначе й звук живий, насправді все — «фанера».

* * *

Офшори, золоті батони...
Нон-стоп триває ця біда:
Політики в лайні не тонуть
І не згорають від стида.

* * *

Те ж міжфракційне макраме,
Коаліційні шашні...
На кухні політичній тхне
Неїстівним вчорашнім.

* * *

Політик лицедіє, наче гейша,
Як той циркач, жонглює він словами.
Порядності в нас на порядок менше,
Ніж у краях з порядними властями.

* * *

Не треба у сутність глибоких занурень,
Не треба гадань, не потрібен довідник.
Політик — це не ерудований дурень,
Скоріш — ерудований цинік-негідник...

* * *

Затям, політик молодий:
Народ не варто злити!
Хоч унітаз твій золотий,
І в нього можуть злити...

* * *

Політикан – це виплід змов, злягань.
І жодна партія для нього не плацента.
Тож, потопаючи, без будь-яких вагань
Він вчепиться за прапор опонента.

* * *

Політики постійно у бою.
Вони завжди нам нав'язати хочуть
Півнячу філософію свою:
«Топчи усіх, бо всі тебе затопчуть».

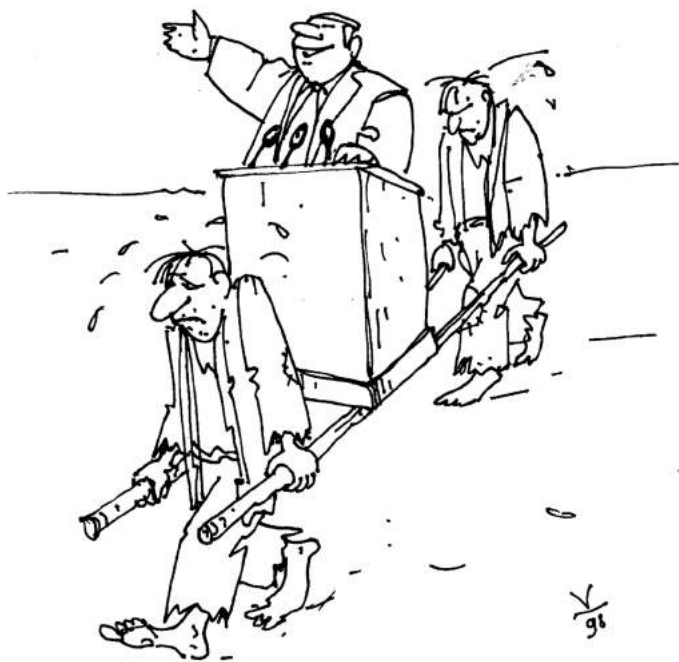

* * *

Скандал амортизує, наче буфер,
І запитання виверне пряме
Політик, що нагадує нам флюгер,
Бо завжди чує, звідки вітер дме.

* * *

Це для народу вже не одкровення:
Проституює політичний клас.
Є серед викликів раптових сьогодення
Політики за викликом у нас.

* * *

Голосування, слухання, наради
Плюс неформальні «тьорки» і «базари».
Є комітети різні в складі Ради,
Та найвпливовіший – це, звісно, кулуари.

* * *

Я вніс би зміни до присяги депутата –
Прості слова, якими клятву слід вінчати,
Щоби обранець в розділі важливого
Пообіцяв не обіцяти неможливого.

* * *

Закони фізики, що тут не говори,
Спрацьовують хоч в Гані, хоч в Уганді.
Коли політики спливають догори,
То зразу видно, хто вони насправді.

* * *

Постійна у політика путина –
На крісла і посади ставить верші;
Примхливий, вередливий, як дитина,
І кожен другий хоче стати першим.

* * *

Для когось влада – наче доза героїну,
Нові політики залежні більш, ніж ранні.
«Останньому негіднику» на зміну
Приходить вже «негідник не з останніх».

* * *

Без права голосу політик на гачку,
На олівці він, на підхваті, на підносі...
У штанях кожного із них по їжачку –
Підспівувачі кращі – безголосі.

* * *

Щоб вимастити дьогтем конкурента,
Забити цвях у політичний гріб,
Доручать очорнити опонента
Комусь із заплямованих осіб.

* * *

Нову політики придумали відмазку,
Чому життя не перетворено на казку:
Несли, мовляв, добра народу так багато,
Що надірвались – треба грижу лікувати...

* * *

Торгують душами наліво і направо,
Надавши торгу правову оправу:
З'явився навіть фах «політтехнолог»
Як душ людських бездушний маркетолог.

* * *

Багато мудрих настанов є від Луки
Для лівого політика і правого.
До Божих заповідей, втім, глухі круки –
Євангеліє в них є від лукавого.

* * *

Політика, як будь-яку істоту,
Снобізму й пиhi спокушає гріх.
У бліх птахів високого польоту
Є зверхній погляд на всіх інших бліх.

* * *

Герої часу нашого зникають,
І чесним людям нудить і болить,
Що на поверхню, як лайно, спливають
Антигерої наших лихоліть.

* * *

Політик партії міняє і думки,
У ситуації мінливий і гнучкий,
До того ж ще й всеїдний – залюбки,
Як міль, полюбить прапор будь-який.

* * *

Як мавпи, назви переймаємо нові;
Одну з них з придилом вживаємо – «політикум!»,
Та як уважніше придивишся – тоді
Побачиш, що частенько це паноптикум.

* * *

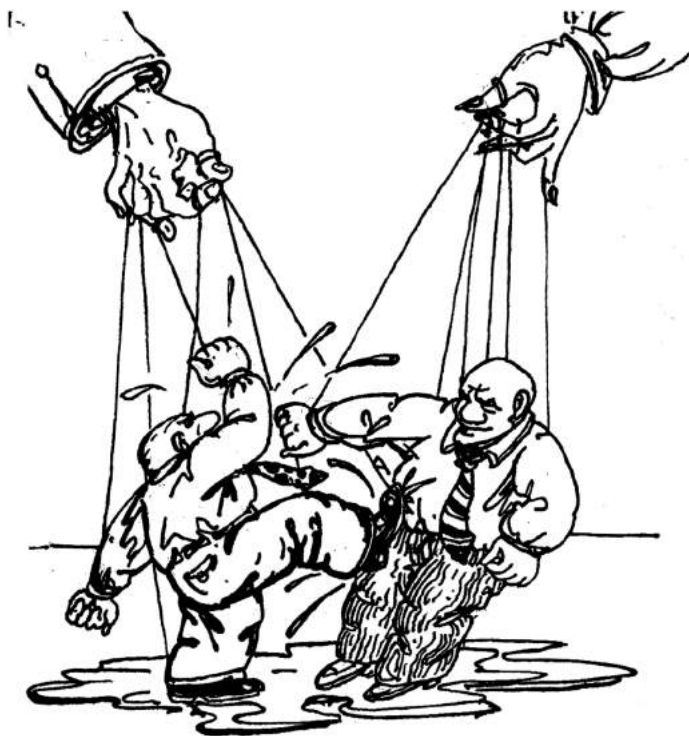
Хто із політиків порядний, хто вошивий –
Ми змогу маємо дивитися наживо.
Пролазить гнидою до влади хитрий бос,
Бо в головах у нас – педикульоз.

* * *

Політику не встромиш в рота кляпа,
Підступний дідько крутить, як вітряк, язик.
Єдиного бува достатньо ляпу
Йому, щоб вляпатись в історію навік.

* * *

За владу ладні будь у що залізи
І забрудняться так, що хай їм трясця!
Жартують з цього приводу танкісти:
«Політики грязюки не бояться»...

ПРО СУСПІЛЬНІ СИСТЕМИ І ВІДНОСИНИ

* * *

Чим більше в диктатора благ, нагород,
Тим менше турбують думки про народ.
Чим більше броні на його лімузинах,
То менше товарів стає в магазинах.

* * *

Влада – наркота ще та!
Багатьом вже дах зірвала.
Скільки чули: «Від гвинта!»
Ми від тих, хто взяв штурвала.

* * *

Найбільше рабів у великих ідей.
Намучились в рабстві мільйони людей.
Так сяючі обрії зваблюють швидко!
А рушиш до них – і стає раптом гидко...

* * *

Нам кажуть давно соціал-пацифісти:
«Всім треба дружити, всім буде що їсти...».
Ми й раді забути закони віків:
Що більш баранів, то чисельніш вовків.

* * *

Скільки вже епох безчасся
На людське було нещастя!
Купа часу йшла на плаху
Й купою ставала праху.

* * *

У вир революцій людину пропащу
Кидали не раз, щоб змінити на краще.
Хотіли одне, а виходило інше:
Бо гинули кращі, лишалися гірші.

* * *

Кишить башка у лівака
Прожектами, як пес вошами:
Зробить, наприклад, гусака
Із льохою товаришами...

* * *

Скільки було колоту:
«Світле майбуття!»
Як серпом по молоту,
Скрегіт каяття...

* * *

Як еволюція у побуті іде:
Лопух, газета, спецпапір і ось – біде!
В суспільному ж житті іде відкат:
Матріархат, патріархат, олігархат...

* * *

Суспільству, що ми стали будувати,
Обличчя людське все хотіли дати.
Та міг засвідчити будь-хто, якщо він зрячий,
Обличчя людське, та оскал зв'р'ячий...

* * *

На манівці країні легко збитись
На віражах історії крутих.
Учитися, учитися й учитись
На помилках хотілося б чужих.

* * *

Адепти рівності кричать,
Аж жаль їх, щирих, гнівних;
Та рівний завжди мріє стать
Найпершим серед рівних...

* * *

Жінкам не так потрібен Дон Жуан,
Як Дон Жуану – молоді баби.
Рабів не робить із населення тиран,
Все навпаки: тиранів створюють раби.

* * *

Себе звеличувала: «Партія веде!»,
Ми ж животіли від получки до получки.
Нарешті слово стримала тверде –
Вела, вела і довела до ручки...

* * *

В дусі світлих ідеалів
Вибір є для лібералів:
Чи валить режим вражини,
Чи валити з Батьківщини.

* * *

Жахи минулі більшість забуває
І присяга диктаторам амбітним.
Абсолютизм освіченим буває,
Та в більшості випадків – безпросвітним.

* * *

Щоб запобігти викликам бурхливим,
Диктатор прагне, котячись під гору,
Промити мозок телебаченням брехливим
І посадити всіх на п'яту точку зору.

* * *

З м'яким характером старих і молодих
Цінує можновладець деспотичний.
Мотузки завжди легше вити з тих,
Хто в ниточку витягуватись звичний.

* * *

Є принцип у диктаторів лихих:
Розумних – бити, гнати, утискати.
У них уся надія – на дурних,
Бо недороблених найлегше обробляти.

* * *

Для вільнодумців у тирана є цензура –
Щоб за буйки інформаційні не пливли.
Самоцензура – похідне; це як тонзура,
Та тільки з внутрішнього боку голови.

* * *

Найкраще на своїй землі тубільцю,
І неважливо, чи прогрес там, чи відсталість.
Що добре росіянину, те німцю –
Корупція, безладдя і недбалість...

* * *

В країнах грубих, надто – у брутальних,
Де на порядність, політес чекати все,
Там зневажають особистостей моральних
І зазвичай усі плюють на чистоплюїв.

* * *

На повні груди не дихнути зроду
В країні, де повітря несвободи.
Кати все роблять через пень-колоду,
Окрім обезголовлення незгодних...

* * *

Життя прожили, а життя не бачили:
ГУЛАГ, голодомор, страшні порядки...
Нас закликають все забути і пробачити,
Та чи пробачать це нам предки і нащадки?

* * *

На тих теренах рабство і понині,
Де є холопство і повага до катів,
І шлях до рабства в будь-якій країні
Завжди вимощується на кістках рабів.

* * *

Там, де народ харчить, як кінь в узді,
Де маси пограбовані й пригноблені,
Всі розбігаються – й лишаються тоді
Кому пороблено та пальцем недороблені.

* * *

За тиранії всі язик ховають в дупу,
Крім тих, які складають певну групу:
Їм розпускати язика дозволив лад,
Бо має ж хтось лизати владний зад.

* * *

В анналах різних диктатур — одні вікторії,
В них прославляються вожді та імператори.
Така «історія» замовчує історії,
Які замовчати веліли узурпатори.

* * *

Плям білих тьма лишається в історії,
Що для досліджень наукових є опорними,
Та в новім світлі історичної теорії
Багато білих плям зробилось чорними...

* * *

Марксисти з плебсом заграють,
На молодь знову йдуть ходою,
І недосвідчені клюють
На обіцянки з бородою.

* * *

Народ наш настраждався від ідей
Наївних мрійників і хитрих імітаторів.
Нам брешуть, що реформи – для людей,
Насправді ж люди – полігон для реформаторів.

* * *

Що непорядний зверхник, що amator –
Ідею тухлу втілюють запекло.
Політик, як здіймає хибний прапор,
То стелить всім одну дорогу – в пекло.

Підкажи, як знов обдурити народ
і залишитися при владі...

* * *

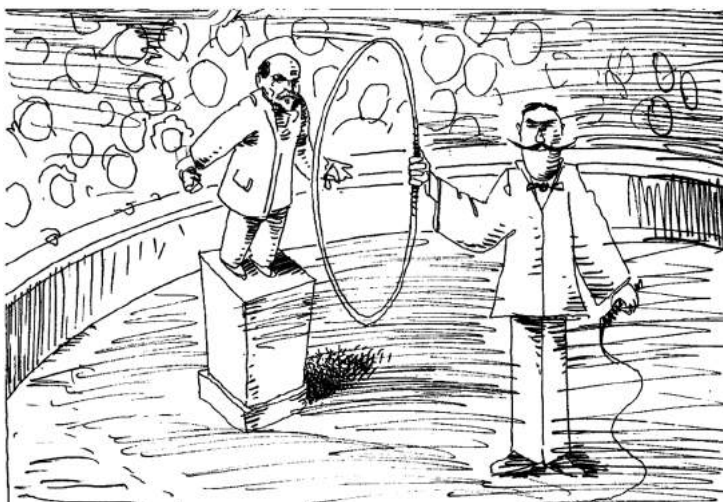
Масштаб диктатора не визначай за зростом
Чи за регаліями, у які він вбраний.
Масштаб диктатора вимірюється просто –
Масштаб фальсифікацій при обранні.

* * *

У всіх диктаторів логістика типова,
Маршрут «До влади – з влади» буде знову:
Парадним входом під фанфари йде до влади
І чорним виходом повзе із влади гадом.

* * *

Вже скільки зачинали «праве діло»,
Щоб тільки пряники були без батого!
Якби історія абортів не робила,
То вічна б революція була.

* * *

Урізати диктатор може пайку,
Оголосити люду власному дефолт.
Що більш закручувати спробує він гайку,
То більший ризикує взріти болт.

* * *

Ніде й ніколи у природі не знайти
Зайців-убивць і травоїдних тигрів.
Оксиморон є у суспільному житті:
Це чесна гра у політичні ігри.

* * *

Це більше істина, ніж гра проста слівес,
Для будь-якої підійде країни:
Суспільні зміни не завжди несуть прогрес,
А от прогрес – це неодмінно зміни.

* * *

Перш просвіщай, а потім вибори роби –
Сидять ще в душах хамство і нахабство.
В суспільстві, де у більшості раби,
Демократично вибирають рабство...

* * *

Не всіх живих політиків-легенд
Чекає легендарний хеппі-енд –
Поглине забуття. Тож будемо відверті:
Верифікація легенди – після смерті.

* * *

У всіх систем командних спільне є,
Хоч в профіль розглядай їх, хоч в анфас:
З людей по-різному мотузки кожна в'є,
Та всіх об'єднує одна команда: «Фас!».

* * *

Диктатор звично свій народ муштрує –
Спостерігає людство це не вперше –
Режим авторитарний демонструє:
Шикованих завести в стійло легше.

* * *

Муштруються поліція й солдати,
Щоб придушить всі прояви свобод.
Вождю, аби незламним виглядати,
Доводиться ламати свій народ...

* * *

Нерівність жабою нас душить, серце крає,
Все популізм революційний крок тримає.
Людей багатих вже не раз долали бідні
Й щасливо жили – годували потім злидні...

* * *

Монополізм відходить, наче послід;
Світ має бути трошечки розхристаним.
Із монополій, як засвідчив досвід,
Найгірша – монополія на істину.

* * *

Ми тужимо за паличкою феї,
Дарами соціал-чарівників.
Що менша життєздатність у ідеї,
То більше треба їй захисників.

* * *

Нема моралі в тому, що скоти
У стадному живуть колективізмі.
Людський здоровий глузд, як не крути,
В здоровому буває егоїзмі.

* * *

Ідей великих світ пізнав чимало,
Мала людина, втім, від них стогнала.
Коли кричать про грандіозні плани,
То виграють від цього горлопани.

ПРО ВЛАДУ ТА ПІДВЛАДНИХ

* * *

Не зразу влада кігті випускає,
Краде не зразу пароплави і газети;
Як той хижак, невинно починає
З періоду молочної дієти...

* * *

У конкуренції ідейний агітатор
Пасує перед буйним ватажком.
Під будь-який штандарт, партійний прапор
Зручніше заганяти держакком.

* * *

Усяка гілка влади завжди прагне
Забронзовіти у самому апогею.
Якщо на себе ковдру перетягне,
То потай пряники усі зжере під нею.

* * *

Народ, жахаючись, дірявить
Вже й так затягнуті паски,
Коли йому керманич травить
Про щастя завтрашнє казки.

* * *

Собі і дітям – все по блату,
З нас – висотати жили.
Як жили б на одну зарплату,
То ми б уже не жили...

* * *

Чортяка янголом стає,
Щоб вибрали-таки,
А щойно владу виграє –
Стає все навпаки.

* * *

Невтомно влада нам готує
Реформ і змін «на краще» зливу.
Якщо нас не спаралізує,
То заживемо вже щасливо...

* * *

Життя полегшить обіцяють
Нам наші нації отці –
Й полегшують, і всі це знають,
Та не життя, а гаманці...

* * *

Набив кишені шаровар —
Перетворився в тушку.
Проте, найбільший все ж навар
У тих, хто варить юшку.

* * *

Давно б їх кинули за ґрати,
Та є ділитися уміння.
Тому від влади за відкати
Отримали баблословіння.

* * *

Каналізація дістала,
Хоч апелюй до Саваофа,
Як влада гроші розпиляла,
То буде скоро какастрофа!..

* * *

Троянди влада обіцяла –
Дала, одначе, будяка.
Стабілізація настала,
Щоправда, тільки бардака...

* * *

Якщо в освіченість краян грошей не вгатять –
З торбами вчителі підуть по світу,
І незабаром вся країна сплатить
Податок на недодану освіту.

* * *

Чомусь частіше ордени дають, медалі
Тим, хто у влади на підспівках в бек-вокалі.
Народ-хазяїн жде терпляче нагороду
«За всі заслуги перед слугами народу».

* * *

Все гнобить нас начальство хитре
І повертається все задом –
Свободи запашне повітря
Псує нам час від часу влада.

* * *

Співці народні глотку надривають.
У запису, та надто – як наживо
З чужого голосу однаково співають
У будь-якій тональності – фальшиво...

* * *

Людей багато здібних,
Душею багачів,
Та на посадах хлібних
Всі терті калачі.

* * *

Коли заживається пара стара,
То плотську втрачає інтимність.
А влада стара, як злетить мішура,
Втрачає свою легітимність.

* * *

Керманич більшим володів
Завжди, за будь-якого ладу:
Тьма заборонених плодів
На кожній висить гілці влади.

* * *

Торгують в Раді геть усім,
Все пахне духом біржовим.
Будь то вечірнім чи ранковим –
Стає засідання ринковим.

* * *

Є в світі кохання солодке і дивне,
Йому поступаються сексу принади.
Оргазм найгостріший – і це безсумнівно –
Дає нам любов ... до грошей і до влади.

* * *

Голосували хтозна-як,
Хоч вибори – це не забава.
Одні нападi: то босяк,
То олігарх, ба більш – лукавий...

* * *

Мовчання – золото. Таку лукаву бирку
На вуха вішають керманичі нам радо:
Що більше наш народ мовчить в ганчірку,
То більше озолочується влада.

* * *

Існує iнакший закон бутерброда
(Сприймається як актуальніше гасло):
На хлібній посаді всяк має нагоду
На хліб свій насущний намазати масла.

* * *

Як скрутно, влада хитрість увімкне –
Що менше хліба, то розважить нас чимдужче:
Видовище придумає таке,
Щоб ми й про хліб забули наш насущний.

* * *

Знов вибори – і знову сцени, тенти,
Знов найнято розкручених музик,
Знов збіглись на ток-шоу претенденти
І меле перший партії язик...

* * *

Керманичі солодкі речі мелють,
Приховуючи зверхність і погорду.
Усі політики спочатку м'яко стелять,
Та перетягують на себе потім ковдру.

* * *

Нічого путнього від цього ти не жди:
Як наполегливо світило з когось ліплять,
Хоч рано, а хоч пізно, та завжди
Кого завгодно слави промені засліплять.

* * *

Хоч обіцяли ті, хто «при рулі»,
Що незабаром будемо ми ситі, –
Немає з чим сходити в «два нулі»,
Бо все зжирає свита при кориті.

* * *

Коли за спиною чиновник чільний —
Хам править бал відкрито і зухвало;
Якщо прикритий зад його надійно —
Хоробро відкриває він забрало.

* * *

Давно тримає влада нас за бидло,
Навзаєм нам ця влада остогидла.
За кого б не тримали всіх нас власті —
Триматись треба всупереч напасті.

* * *

Всі помисли — про владу і про гроші,
Не бачить далі носа олігарх.
Та досвід вчить: не жди фінал хороший
Печерних дум на вищих поверхах.

* * *

«Хто не працює, той не робить помилою», —
Віщають спікери із владних всіх гілок.
Ми б зрозуміли і простили, тільки влада
У нас чомусь — одна суцільна вада...

* * *

Як рядові щось просять у верхах,
Більш імовірно — їх пошлють подалі.
У генеральних планах і штабах
Найвищі — інтереси генералів.

* * *

Служиві чинодрали й хитруни,
Щоби не втратити облич своїх нещирих,
Ховають за медалі й ордени
Численні плями на службовому мундирі.

* * *

В парламенті не тільки від амбіцій
Трапляються розвали коаліцій,
Бо обіцяють плуга владного всі перти,
А потім нишком кожен прагне плуг цей сперти.

* * *

Під будівничого держави підло «косить»,
Підняти обіцяє все з руїни.
Придивишся: а морда цегли просить,
Втім, розбудовувати лізе Україну...

* * *

Своя є мудрість у собачому житті:
Наприклад, є хазяїн-благодійник.
Його лизни, підгавкни – і тоді,
Можливо, він послабить твій ошийник.

* * *

І зад на повороті занесе,
І вилиже їй челядь геть усе.
Дратують владу лиш еретики –
Сідниць не лижуть гострі язика.

* * *

За владу бій без правил вічно йде,
У хід ідуть підніжки і захвати,
Приз бажаний на переможця жде –
Старе перехідне корито влади.

* * *

Хто економить на освіті («бо збиткова!») –
Тропою горезвісною, взірцевою
Веде в часи, коли освіта початкова
Була для багатьох іще й кінцевою.

* * *

Чужа дитина виростає швидко,
Ба більше – як дитина урядовця,
Що надшвидкими темпами нерідко
Зростає до високого службовця.

* * *

«Народ – це влади джерело,
Ресурс усіх здобутків!».
Життя багатих довело:
Ще й – джерело прибутків.

* * *

На кухні політичній варять, смажать,
Шматочок дегустують найжирніший.
Гурмани чільні знають, та не кажуть –
Піріг державний завжди найсмачніший.

* * *

У черзі першою звикає бути влада,
Народ стоїть далеко за порогом.
Тоді, як за народом стане правда,
Попереду не буде вже нікого.

* * *

Нам боком вилізти загрожує недбальство,
Коли годуємось, спілкуємось з начальством.
Не хочеш товщати – тоді не об'їдайся,
Не хочеш худнути – тоді не заїдайся.

* * *

Прорватись до влади – велика спокуса,
Тож вчасно пораду намотуй на вуса:
Йдуть золотими правдолюбцями до влади,
А залишають сріблюбцями посади...

* * *

Електорат про кандидатів хоче знати
Всі іпостасі: і сімейну, і робочу,
Усе рознюхати, щоб потім заволати:
«О Боже, більше знать його не хочу!».

* * *

У владних ешелонах вічний торг,
І ціни на запроданців в зеніті.
Купують-продають відразу, в борг.
Дешевки наші – найдорожчі в світі!

* * *

Хитрун при владі пам'ятати має:
Не вдасться обдурити всю країну.
Хто довго й спритно між краплин петляє –
Той вляпається врешті неодмінно.

* * *

Якщо король голісінький і кволий,
Порада є, хоч, може, й не взірцева:
Щоб закиди відбити, що він голий,
Слід мати поруч голу королеву...

* * *

Наш човен невдоволених вщерть повен,
Хтось ще гребе, а хтось вже весла сушить.
Пробає влада не хитати човен,
Бо вадить це бюджет пиляти дуже...

* * *

Із нами влада чинить, як з відходом, —
Подвійне йде знущання над народом:
Нас час від часу мочать у гуано,
При цьому стверджують, що це таки гуманно.

* * *

Діста різна є для різних середовищ:
Щоб не було життя голодною журую,
Народу хліба дасть керманич і видовищ,
«Народним слугам» — хліба з маслом та ікрою.

* * *

Життя коротке, а мистецтво вічне.
Новітнє гасло, втім, стає логічним:
Народу слугам вже належить звичне
Мистецтво люд дурити пересічний.

* * *

Летять у вирій до маєтків і курличуть,
Що чинна влада всім несе розчарування.
Колишні грішники голосувати кличуть
За рай утрачений доби їх керування.

* * *

Увагу факт цікавий привертає:
Як вибори в країні насуваються,
Врожайність гречки у рази зростає,
Олії з соняшнику ріки розливаються...

* * *

Нова мережа соціальна в Інтернеті
З'єднає скоро всіх хабарників планети.
Ділитись досвідом прийдуть чиновні кривдники
На сайт із іменем лихим – «Однокоритники».

* * *

У нас встановлені стійкі
Начальницькі традиції:
До преси влада у жорсткій
І вічній опозиції.

* * *

Раз поспілкуєшся – і вже нема інтриги,
Хоч з вигляду – козирні всі тузи.
Придивившись: справжнісінькі бариги,
Ще й зі світоглядом припнутої кози.

* * *

Близькі за коренем «парламент» – «балакучість»,
Пішла нехитра звідси депутатська мудрість:
Базікати й на кнопки натискати –
Не віз тягти, не ціпом помахати.

* * *

Народ забудькуватий, й депутати
У цьому від усіх найбільше тямлять,
Тож не бояться, не соромляться брехати –
Народній пам'яті в нас завжди вічна пам'ять.

* * *

Ми жити будемо пристойно лиш тоді,
Якщо до урн підуть пани, а не прибуду;
Там вільні вибори дадуть смачні плоди,
Де будуть в більшості духовно вільні люди.

* * *

Коли каденція одна у депутата,
Хай сам соромиться, якщо він нам брехав.
Якщо ж брехня у депутата більш хвостата,
Це стид для тих, хто двічі обирав.

* * *

Не вгамувати владної жаги:
В полон бере і сушить горло бранцю.
Щоби набрати політичної ваги,
Лайна чимало треба з'їсти можновладцю.

* * *

Про те, що розбудовують країну,
Не раз політиків ми чули «щирий» заспів.
Все будували нам соборну Україну,
Та лиш собі звели заборну Конча-Заспу.

* * *

Всі хочуть володіти булавою,
Гетьманщину ввести одноосібну.
Якщо відповідаєш головою,
За зад свій перейматися потрібно...

* * *

Проводити реформи треба рвійно,
Рішуче позбавлятись від баласту.
Відмити чорного дракона безнадійно –
Йому не стати білим і пухнастим.

* * *

Нас об'їдає й гне чинуша кабінетний:
Своє не вигризеш – то маєш дулю з маком,
І прохача, якщо той безхребетний,
Чинovníк з легкістю завжди поставить раком.

* * *

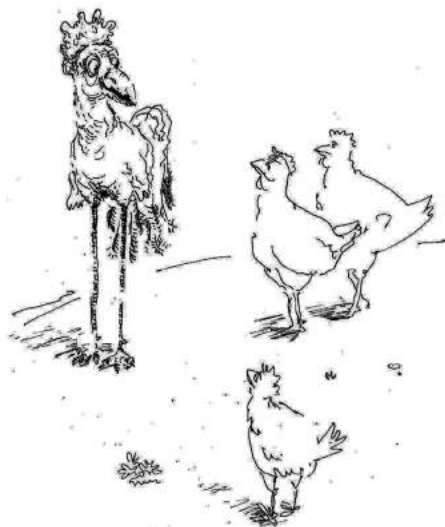
Не чують геть гірких народних схлипів,
Байдужі до протестних веремій,
Боги на політичному Олімпі
Зачерствіли вже так, що Боже мій!..

* * *

Світ білий дивних див набачивсь:
Які грядуть метаморфози:
І як життя стає собачим,
Коли собачаться барбоси.

* * *

Електорат ще мріє хворобливо,
Все та ж у мрій стара халявна суть.
Тож виборці, що свято вірять в диво,
Для себе диво в пір'ї оберуть.

ПРО ГРІШНИХ І СВЯТИХ

* * *

За ниций вчинок, за вину
Заплатить всяк свою ціну.
Не всіх Бог стріне з короваем –
Безплатних віз нема до раю.

* * *

На те вони і вороги,
Щоб нам не дати час дожити,
Коли вже буде до снаги
Нам, як себе, їх полюбити.

* * *

Адюльтер спокушає, наркотик чи бражка,
Хтось грішний у сексі, надмірний в питті.
Так, праведним бути завжди дуже важко,
Втішає, – що лиш у земному житті...

* * *

Хто високо сидить, той більше бачить,
А це логічно й безсумнівно значить,
Що з камер спостереження у Бога
Як на долоні всі: герої і небоги.

* * *

Обманювався – маюсь,
Болять душа і плоть.
Обманював сам – каюсь,
Прости мене, Господь!

* * *

Багато хто Правді заглянути в очі
Давно вже бажає, та Правда не хоче,
Бо лізуть до неї такі супостати,
Що та вже не знає, де очі ховати.

* * *

Людину слабкості і пристрастей горіння
До чого хочеш можуть довести.
Від безлічі пасток гріхопадіння
Страховку мають виключно чорти.

* * *

Щоб стать пройдисвітом, не варто
Пройти весь світ і стать старим –
Для ницого такого гарту
Пройти достатньо Крим і Рим.

* * *

Того, хто підпрягається лестиво,
Захомувають легко, і тоді
Він буде, наче клятий мерин сивий,
Возити вічно воду на собі.

* * *

Фарисей всяк на миру
Для піар-відлунку
Підставляє нам щоку
Іншу... – для цілунку.

* * *

Порок всяк має сталість і снагу,
Нужденних і нудьгуючих пасе.
Порок не дві, а кілька маток ссе,
Та більш від інших – це нужду й нудьгу.

* * *

Хоч депутат, а хоч урядник –
Народних інтересів зрадник.
Всіх Юда їх переважав:
Повіситися совість мав.

* * *

Як ошукати раптом схочеш –
Хай думка ця подохне,
Бо репутацію підмочиш –
Ніколи не просохне.

* * *

Що хами, що бандити грізні –
Для типажів важливо це:
Обличчя у людей всі різні,
А морди – на одне лице.

* * *

Хто ким насправді є, хто грає
Лише чужу красиву роль –
Святий Петро з ключем до Раю
Влаштує справжній фейс-контроль.

* * *

Не доросли до каяття,
В гріховних звичках вперті,
І правда нашого життя –
Все брешуть люди смертні.

* * *

У кожного своя є нічка –
Спокуса лінії, гри, вина...
І чим шкідливіша є звичка,
То більш приємна нам вона.

* * *

Боюсь людей простих, як мило,
І простоту святу та кляту:
Утамувать потреби тіла –
Для їх душі найбільше свято.

* * *

Приходять пізно деякі до Бога,
Буває, хтось добряче заблукає.
Та пізній час Творцю не засторога –
Господь всім неодмінно відчиняє.

* * *

Відмити можна одяг і взуття,
От тільки совість можна не відмити,
То ж кожному, вступаючи в життя,
Важливо ні у що там не вступити.

* * *

У тих, хто з чаркою в борні,
Хильнуть бажання візьме гору;
Чи є співпляшники, чи ні –
Для п'янки завжди буде кворум.

* * *

Приходить час збирати нам каміння,
А з ним – і запізнїле розуміння:
Не так дошкульні камені чужі,
Як власні, що приховані в душі.

* * *

Догідник – помість гада і лисиці,
Для себе вибір робить дуже рано:
Лизати шефу руки і сідниці,
Щоб не зализувати потім власні рани.

* * *

Несе хтось до багаття в'язку дров:
Святе – спалить нечисту вражу кров.
Прості виразники святої чистоти,
Та простота свята ще гірше простоти.

* * *

У лестоців така біда існує:
Підступніше від диму анаші
Куріння фіміаму провокує
Страшний, невиліковний рак душі.

* * *

У шельми філософія така:
Не кидатися гострими словами
І, щоб не вкоротили язика,
Те бовкало тримати за зубами.

* * *

Горшки не ліпить братія свята,
Хоч вміє, і товар цей у потребі,
Та часу у святих на це нема –
Запалюють зірки вони на небі!

* * *

Святоша від гріхів нас стереже:
Обмежить всіх, усе заборонити.
Та грішним людям, втім, нічого не чуже –
Бува, до чортиків нам хочеться згрішити...

* * *

Хто переймався «Бути чи не бути?»,
У кого це питання постає –
Зазвичай має більший шанс почути:
«Велике Вам спасибі, що Ви є!».

* * *

В питві і ліках треба знати дозу,
Яка чи вилікує нас, чи просто вб'є.
Чи може чоловік пропити розум?
Як пити з розумом, то, може, й не проп'є.

* * *

Хто п'є – швиденько хряпнуть і жують.
А непитущі – це кокетки скорше:
Як і усі, вони, звичайно, п'ють,
Лише вмовляти треба трохи довше.

* * *

Добряк не може дати відкоша.
Відмовить раз – його це буде гризти.
Що ширшою у когось є душа,
То легше в неї в черевиках влізти.

* * *

Чи добрі, чи лихі дороги –
Неправді це байдуже.
Хоча в брехні короткі ноги,
Проте невтомні, дужі...

* * *

Життєвий досвід – сніг торішній в скнари –
Показує, що світ недосконалий:
Створіння є і білі, і пухнасті,
Але при цьому – трішечки блохасті ...

* * *

Піймали Прометея на крадіжці,
Хоч виявилось: ціль її свята!
Хай схибив хлопець на слизькій доріжці,
Та виправдала засоби мета...

* * *

Крім того, що закладено в натурі,
Ми вибір робимо, в чийй нам бути шкурі:
Один бичує, ризикує на кориді,
А інша чавкає сумирно при кориті.

* * *

У жирних котиків завжди усе «в ажурі»,
Життя проходить на м'якенькій синекурі.
Ми знаємо: в котів – по сім життів,
У жирних же котів – і поготів.

* * *

На тих, хто вище, не дивись з відкритим ротом
Захопленим, блаженним ідіотом –
Нам орнітологи небезпідставно радять:
Птахи високого польоту також гадять...

* * *

Існують парадокси нехороші –
Якісь непослідовні ми напрочуд:
Людина пересічна любить гроші,
За що її любить чомусь не хочуть...

* * *

Якщо ми не дурні і вже не діти,
То пам'ятаймо в будні і свята:
Ми різні всі – нема де правди діти –
Й святая правда не для всіх свята.

* * *

Як подивитися крізь збільшувальне скельце –
Багато виявиш у душах багажу:
Порядний чоловік своє рве серце,
А безсердечний – часто «пашу рве» чужу...

* * *

У спілкуванні ключ є до життя,
Очима іншого свої пізнати світи...
Скажи мені відверто, хто є я, –
І я подумаю про себе, хто є ти.

* * *

Є у піарника для всього викрутас.
В комунікаціях він – дока і пронира.
Тож попри Божу заповідь для нас
Розкрученого створює кумира.

* * *

Христа підправили
(Допомогли Пророку):
Якщо підставили, –
Підставте іншу щоку.

* * *

У натовпу є виправдання вбоге –
Про вищу ціль і досвіду урок.
Хто взявся йти колоною у ногу,
Не думає про свій наступний крок.

* * *

Інтелігент вам не влаштує сцен,
Інтелігент не збреше вам ні грама,
Інтелігент не лізе на рожен,
Інтелігент – це знахідка для хама...

* * *

Із ненажерою ти справи не веди,
І з тим, у кого є моральна грижа:
Як шлунок варить краще голови –
Засвоюється зле духовна їжа.

* * *

Неначе догоджаючи Молоху,
Чорт палить нас жадобою жаркою.
Мідас, напевно, був найпершим лохом
На вухах з локшиною чисто золотою.

* * *

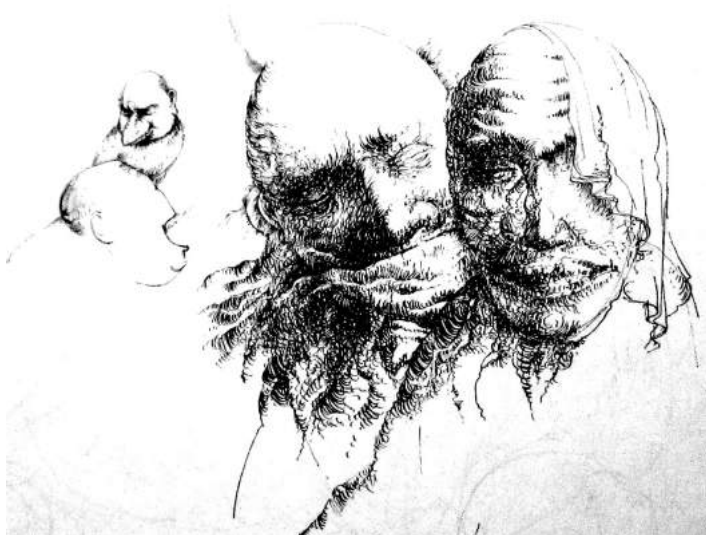
Не кожен серце християнське має,
Щоб ворогів, немов себе, любити,
Ще й знаючи, що ворог не дримає,
Що спить і бачить, як нас погубити.

* * *

У занепалих перспектива недалека:
Всіх, хто проштрафивсь, виженуть із Раю.
Окреслюється певна небезпека –
Гріховні ангели кучкуються у зграї...

* * *

Нема на лобі у негідника клейма,
Він суть свою ховає під намітку.
Бог шельму мітить, сумнівів нема,
Та не усім дано уздріти мітку.

* * *

Кому найвище благо – пуза ситість,
Той скориться за кусень хліба долі.
Людина в рабстві може народитись,
Рабом же стати може і на волі.

* * *

Коли щось дороге стоїть на карті
І в голову думки зрадливі пруться,
Є диваки, які чогось та варті,
Якраз тому вони не продаються.

* * *

У безпринципних є чого повчитись:
Їх поведінка послідовна і пряма,
І принципами їм не поступитись,
Тому що принципів в них, в принципі, нема...

* * *

Церкви є різні, різні в них учення,
А головне – про рай на тому світі,
Та в атеїстів власне одкровення:
«На тому світі нам ніщо не світить».

* * *

Слабка людина докорів не чує,
Втім добре бачить бісову відмашку.
Хто регулярно заглядає в пляшку –
Той увійти у штопор ризикує.

* * *

Це не залежить від системи чи країни –
За все заплатять всі на тому світі.
Є Божий суд, який встановить ціни
Без скидок, пільг, без акцій і субсидій.

* * *

Як ревно грішників ведуть на світлу путь
Прибічники сумирності й сумління –
І в'язку дров під жертву принесуть,
І першими закидають камінням...

* * *

«А звідки діти?» – нас пита малеча.
Спростовуючи шанс зніжковити,
Пояснюємо: «Справа то лелеча». —
А нам хто скаже, звідки сучі діти?

* * *

Гріхи сумлінним душам дошкуляють,
Впиваються, як гострі реп'яхи.
Найбільші грішники найменш переживають,
Найменше каються за вчинені гріхи.

* * *

В добродії нерідко лізуть ниці;
Всіх обійдуть, заглянуть в кожную норку,
Із миру поназбирають по нитці –
Та і зів'ють...для вішальника шворку.

* * *

Для того, хто завжди простує брудом,
З болотом на ногах пре в майбуття,
Там, на порозі Вічності, не буде
Для нечестивця змінного взуття.

* * *

Звір, знаємо, істота аморальна,
Зате людина – більш парадоксальна:
Нема людей навкруг – то може здичавіти,
Поміж людей, одначе, може озвіріти...

* * *

Придивишся – і краще розумієш:
Найбільші сноби – босі сіряки.
Тож жебраків, нічого тут не вдієш,
Найбільше зневажають бідняки.

* * *

Ми інших завжди судимо суворо,
Собі ж постійно надаємо фору;
Про себе кожен думає найкраще:
І ниций, і лихий, і непутящий...

* * *

Від визнання й похвал душа злітає,
Наснаги нам дають аплодисменти;
Від добрих слів людина розцвітає:
Косметика найкраща – компліменти.

* * *

Життя приватне не зачиниш ти на засов,
У душу лізуть геть усі – немає спасу!
На чоботи, щоб гучно не рипіли,
Хутенько взули хитруни м'які бахіли...

* * *

Якщо не є це випадком раптовим –
Казати правду, не моргнувши оком,
То треба бути вам завжди готовим,
Що всяка прямота вилазить боком...

* * *

Самообману досить і лукавства:
Світ не позбавиться ніколи марнославства.
Довіку марні всі повчання, ірати, страти –
Були, є й будуть на цьому світі герострати...

* * *

Усяк безхребетний такий має гріх:
Вербою од вітру хитається
У будь-який бік. Ну а гнуть більше тих,
Хто запросто сам прогинається.

* * *

Ми грішні і слабкі з самої древності –
І часто хибили, і віру мали ветху.
Та до людей нема у Бога зверхності,
Хоч він і дивиться на нас, маленьких, зверху.

* * *

Нахабством, ницістю, брехнею
Світ не пройти – в цім правда вся.
Людина може стать свинею
Скоріш за справжнє порося.

ПРО ЗАКОНИ І ПОРЯДОК

* * *

Справедливість настає —
Став закон на чатах,
Верховенство права є...
Сильних і багатих.

* * *

Склали совість до ломбарду,
Мантії нап'яли
І віддали нашу правду
Зайдам на поталу.

* * *

Закон — це наш маяк і оберіг:
В морях житейських сяє й направляє.
Але тому, що він один для всіх,
Його якраз на всіх не вистачає...

* * *

«Закони потребують змін», —
Вважає всяк Іван.
Додатки до законів він
Виносить на паркан.

* * *

Ну, прямо серця іменини —
Сурмлять так про права людини!
Та в більшості людей понині
Права не людські, а пташині...

* * *

Ох, прокурор, хоробрий наш кравець,
І звільнень, і ув'язнень продавець;
Враз зшиє справу на замовлену «галушку»
На білу нитку, та іще – на всю катушку.

* * *

Топ-крадії пройшли всі рубікони,
Та у в'язницях їх знайти катма:
Міцний імунітет, слабкі закони;
Крадуть складами, складу ж злочину нема...

* * *

Суддівсько-прокурорський спрут могутній
Взвичаївся: закон для нього – дишло,
Та слід подумати, що звіт гряде майбутній,
Як викличуть на килим до Всевишнього.

* * *

Якщо в країні в правовому полі
Стоїть густий, неначе ліс, бур'ян,
Злочинці там гулятимуть на волі,
Саджати ж будуть чесних громадян.

* * *

Як подивитися, хто де і як живе,
То всім цікавим правдолюбам стане зле:
Борці з корупцією носять в кобурі
Як відкупне хапуг – найбільші хабарі.

* * *

Хапуг здолаємо хіба що тільки в пеклі –
Все перепробували в цій борні запеклій!
Не пробували тільки ще...не брати
І кидати хабарників за ґрати...

* * *

Така вже у хапуг нелегка вдача –
В азартну гру із долею зіграти:
Круті спочатку і авто, і дача,
А потім – дача показів і ґрати.

* * *

Судів реформа треба нам глибока,
А не імітаційна заморока.
Коня старого в поле правове
Не запускай, бо мілко він зоре.

* * *

Ми потерпаємо від вовчих апетитів
Тих шкідників, що є грозою всіх комор.
Та надто – від ще більших паразитів
В засіках владних інституцій і контор.

* * *

Чомусь закон працює за кордоном,
А в нас законність є лиш уві сні:
Прописані погано у законах
Ті істини, що звуться «прописні».

* * *

За кам'яних сокир було заведено,
І зоною було повсюди сірою:
Неписані закони – як доведено –
Не вирубаєш жодною сокирою.

* * *

Законотворчість їм давно до спини,
Прогульник в Раді поганяє брехуном.
Конституційне поле України
Високим заростає бур'яном...

* * *

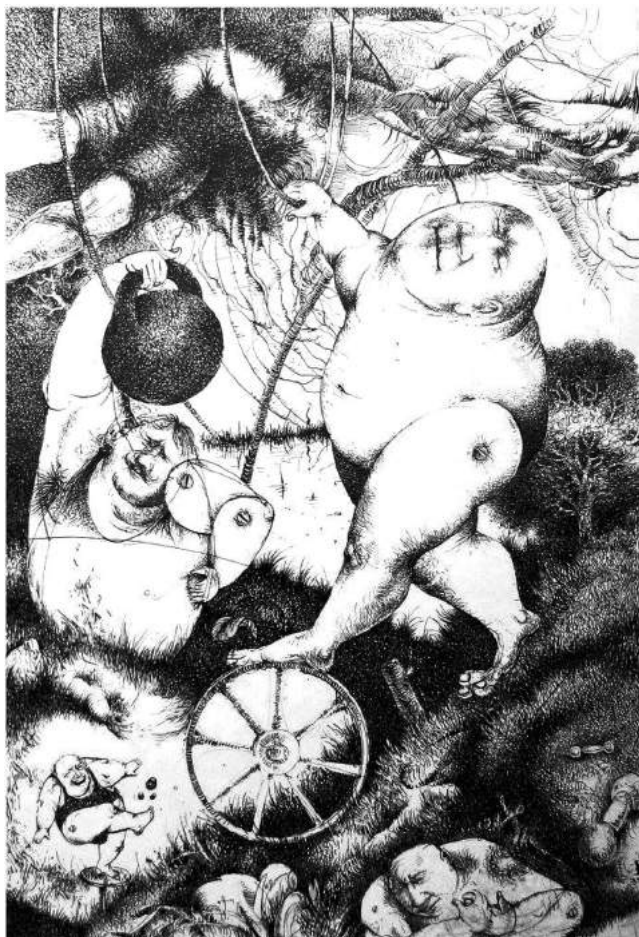
Запахло грішми – і прокинувся Дракон,
І про ненапад забуваються всі пакти.
У влади для народу є закон,
Для себе – винятки та підзаконні акти.

* * *

Птахи найбільші із найвищих ешелонів
Давно плюють на постанови і закони.
Закон – мережа із таким дрібненьким вічком,
Що справно ловить лиш...дрібненьких чоловічків.

* * *

Не родять груші споконвіку на вербі —
У кожної рослини свій гатунок.
Відсутнім буде в підкилимній боротьбі,
За визначенням, гамбурзький рахунок.

* * *

Не кожен закордон є еталоном.
Втім, є країни, де закон на троні.
Там, за бугром, крадій поза законом,
У нас що не «бугор» – крадій в законі.

* * *

За пишномовними словами
Ховає суть свою Дракон.
Де зловживають торжествами,
Не торжествує там закон.

* * *

Закон для дурнів можна не писати,
Для них він завжди буде заскладним.
Тож подаються наші дурні в депутати,
Щоб всі закони написати самим.

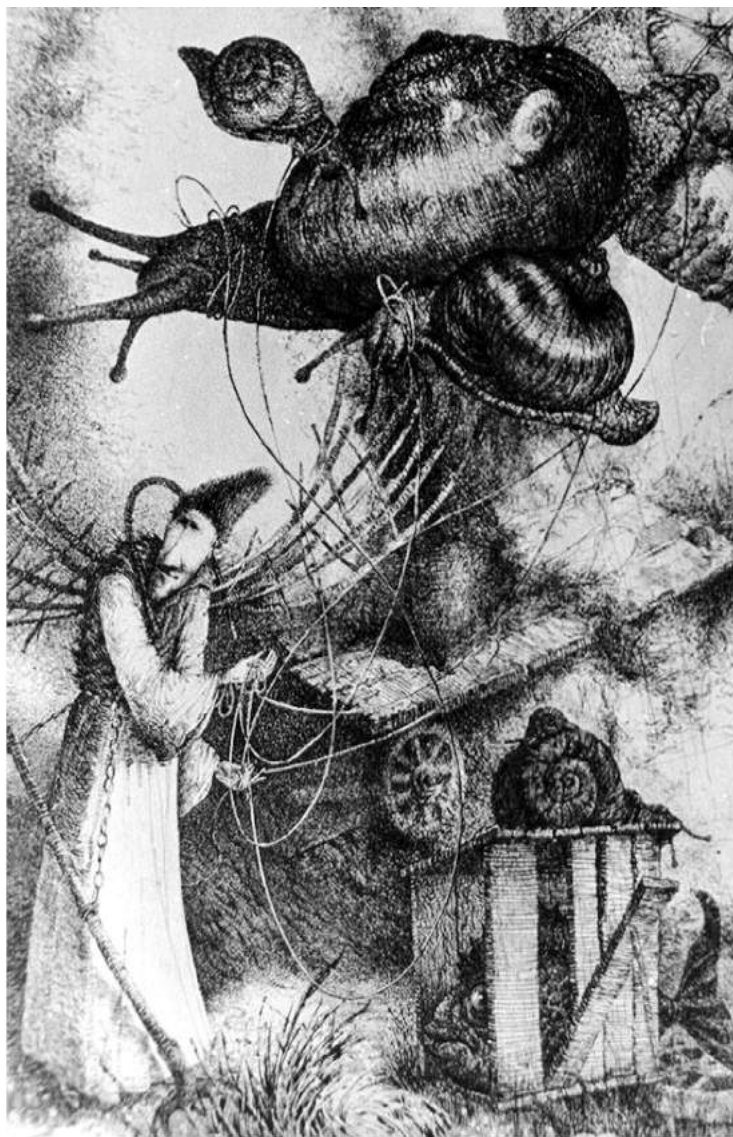
* * *

У нас правосуддя іде до прогресу,
Новел ціла купа гряде.
Лунає тепер на початку процесу:
«Всім встати – судилище йде!»

* * *

Час істини – кульмінаційна мить:
Шукають винних з керівного гурту.
По кому ж третій дзвоник продзвенить
В театрі політичного абсурду?

* * *

Суди й прокуратура в нас понині
Перед грошима ходять на пуантах.
Стандарти судочинства в Україні
Припнуті під штандартом у Гаранта.

* * *

Підкуплять дурних карасів,
Що щук вибирають за сало,
Й підкинуть собі голосів
У ніч на Івана-кидала.

* * *

Бюджетні кошти, наче рідні, кровні,
Керманич видає за доброчинність,
Та незабаром в чорта на жаровні
Розкаже все про бла-бла-благодійність.

* * *

Що більше красти починають,
То більше власті обіцяють
Знайти поцуплене — і з ходу
Віддати бідному народу.

* * *

Які б у слідчих не були старання,
Начальство уникає покарання.
На посадовців із високої управи,
Як правило, нема у нас управи.

* * *

За начальством нашим знову
Плаче каталажка,
Та особу посадову
Посадити важко.

* * *

Вкрадуть мільярди, кинуть щось на бідність —
І трублять про велику благодійність.
За розміром масштаби меценатства
Залежать від масштабу казнокрадства.

* * *

Ловити можна тисячами і ганьбити,
Давати терміни чи щонайменш – по пиці,
Лиш одиниці є, яких не підкупити,
Не спокусити на умовні одиниці.

* * *

Чимало тих, хто не боїться кар господніх –
Іде на все, щоб незаконно збагатитись.
Той, хто купається у розкоші сьогодні,
Назавтра ризикує не відмитись.

* * *

Ми звикли уже, що на всіх перехрестях
З найбільшим завзяттям, із помпою, з гуком
Про совість пречисту, політику чесну
Кричать можновладці нечисті на руку...

* * *

Нав'язали бандою
Нам страшне меню:
Вірою і правдою –
За «свјату» брехню!

* * *

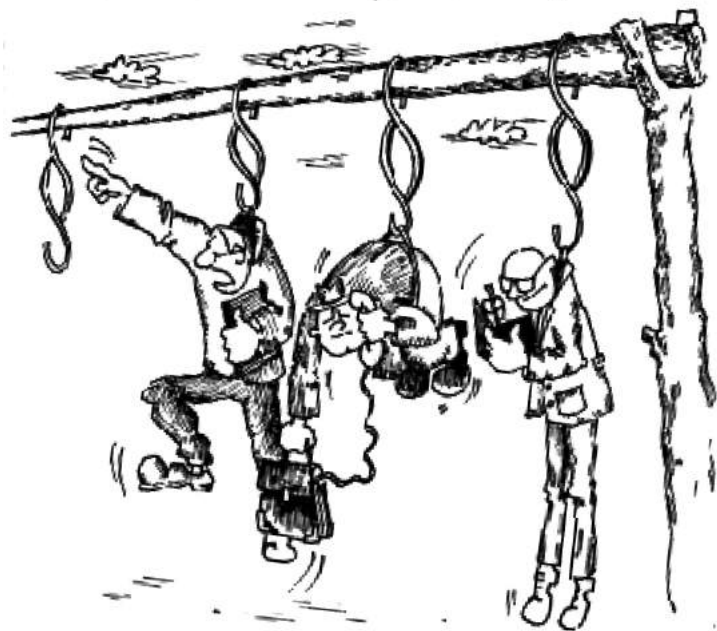
Пиятика – частенько шлях до згуби,
Бо наслідки її бувають грізні.
Запам'ятай, «приймаючи на груди»,
Що розмір у грудей буває різний...

* * *

Добробут у людей зростає швидко,
Здавалося б – для крадіїв поблажка!
Проте, буває навпаки, хоча і рідко, –
Скрізь корки, то й машину вкрасти важко.

* * *

На тому світі хабарів не будуть брати
За слушної нагоди чи сценарію.
Час бюрократів наших направляти
За досвідом в небесну канцелярію.

* * *

Заплющує очі чиновник —
І здійснює злодій-підробник,
Збуваючи фальсифікат,
Шлунково-кишковий теракт.

* * *

Під дахом наших правоохоронців
Все підробляють каверзні ділки,
І поки влада курить у сторонці,
П'ємо ми колекційні шмурдяки.

* * *

Засвоїв грішник філософію нехитру —
Недовго він над цим ламав макітру:
Спасати душу від спокус не відмовлянням,
А запізнілим щиросердним покаанням.

* * *

Не змінить линька вдачу у змії,
Її натуру, особливості природні.
Не відкладуть на завтра крадії
Те, що украсти зможуть вже сьогодні.

* * *

Настала воля без обмежень і без краю,
Скрізь вольностей звисають повні грона.
Такої іншої країни я не знаю,
Де вільно так тлумачаться закони...

* * *

Були нам комуністи як більмо.
Лінивий лиш не лаяв комуняку.
Тепер з новим завзяттям кричимо:
«Судову гілку влади – на гілляку!»

* * *

Світами пошесті мандрують.
Даруйте вже за афоризм:
Допоки смертники існують,
Безсмертним буде тероризм.

* * *

З корупцією б'ються,
Ведуть на чисту путь.
Та звідкіля беруться
Оті, що все беруть?!

* * *

Фальсифікаторам було раніше краще –
Тепер спотворювати вибори вже важче:
Окрім печаток й купи протоколів,
Тре' підробляти результати екзит-полів.

* * *

Без нагляду і примусу в нас зроду
Закони не спрацьовують ніде:
Імплементация закону бутерброду
Від інших має вищий ККД...

* * *

В нас попри кампанії, тиск громадян
Хабарництво не поборолі;
Хапуги хитріше лиш «доять» краян
Й ніколи не кажуть «ніколи»...

* * *

Закон порушив – жди відплати,
Не виручить горілки м'якість:
Іще три краплі – й забагато;
Так переходить кількість в якість.

* * *

У схибленім суспільстві інтерес
Не в тім, хто має рацію, провину...
Всім судовий цікавіший процес:
Кого й на скільки літ за ґрати кинуть.

* * *

Плювати із високої дзвіниці
На норми і пристойність нам не гоже.
Не треба, друже, харкати в криницю,
Як навіть вгледити там свою погану рожу.

* * *

Руки твердої хочуть раб з холопом,
Чуби щоб затріщали у панів!
Не розуміють: в ріг баранячий всіх скопом
Скоріш за інших скрутять баранів.

ПРО ЕКОНОМІКУ ТА «ЕКОНОМІЧНУ ЛЮДИНУ»

* * *

Нацбанк у нас – безграмотний круп'є,
Не раз, не два спустошував скарбівню,
Тож і не дивно: девальвація нас б'є
І в хвіст і в гривню...

* * *

Злочинний бізнес не зупинять гільйотини:
На все іде заради оборудок.
І що брудніший бізнес у людини,
То більшим буде чистий надприбуток.

* * *

Як розігрались апетити наші нині –
З потреб всіляких піраміда аж до неба!
Ну от, здається, скільки треба тій людині?
А їй все треба, ненаситній, треба й треба...

* * *

Тряслась грошова у країні система,
Коли в кабінетах мінялася влада.
Нагальна стосовно до гривні дилема –
Що курс стає дибки – хоч стій, а хоч падай ...

* * *

Хоч влада нас брехнею колисає,
Про це не знає немовля лишень:
Коли бюджет чиновники пиляють,
Ошурки з золота летять їм до кишень.

* * *

Казна державна на межі,
Та в борг беруть, гребуть.
Батьки гуляють на чужі –
Онуки віддадуть...

* * *

Чиїм торгують – навіть не питай,
Чи то харчами, чи апаратурою.
Весь світ сьогодні завалив Китай
Дешевою, добротною халтурою...

* * *

Нечистим на руку всім нині
Добряче по руках дали –
Зарплати вивели із тіні!
Та до людей не довели...

* * *

Як пилка, скрізь дзвенить монета,
І люди гинуть за метал.
А пильщикам чіпким бюджету
Пора вже на лісоповал.

* * *

Весна приходить, потім – літо,
За нею – осінь до керма.
Із підсумковим аудитом
В засіки завіта зима.

* * *

Ми час від часу маємо журу,
Думки нерадісні нам серце й душу смокчуть:
Стрибають ціни, наче кенгуру,
І задкувати аж ніяк не хочуть.

* * *

Всіх конкуренція до правила привчила:
На ринку праці краще не зівайте!
Якщо на вас природа відпочила,
Тоді розслабтесь і відпочивайте.

* * *

На них полюємо, неначе кіт на мишу;
Впіймали – радість, не впіймали – сум.
Відомо: гроші любляють тишу,
Хоч через них найбільший в світі шум.

* * *

Біжимо ми, як хорти,
Всіх жене потреба.
Отже, як ти не крути,
А крутитись треба!

* * *

Кредити проїдати – повна дурість,
Для інвестицій треба гроші позичать.
Всім реформаторам слід знать татарську мудрість:
На переправі коней не їдять.

* * *

Йдемо ми не з-під палки до прогресу,
Все більш – за преференції, за кеш;
Страх поступався завжди інтересу,
І пряник батогом не переб'єш.

* * *

Життя дорожчає – хоч дряпайся на стіни,
Хоч жебракуй обабіч магазину!
Та ще й на паливо такі високі ціни,
Що серце обливається бензином!

* * *

Самозарядний він подібний батарейці,
Де є свобода, там прогрес нуртує сам.
І Захід, і японці, і корейці
Мчать уперед, а «ВАЗ» і нині там...

* * *

Для нас огидне міркування нице,
Та дехто зауважує ехидно:
Людину, звісна річ, не красить місце,
За винятком, якщо воно дохідне...

* * *

Неконкурентноздатний інших сварить
Як ринок ставить хрест на цім «нулі».
Якщо ваш казанок нормально варить,
То каша буде завжди на столі.

* * *

У корупційній метушні
Надії підприємців гинуть.
Лишилися звичаї страшні:
Куди не кинь – тебе скрізь кинуть!..

* * *

З реформами побільшає грошей,
Їх вистачить не тільки для прокорму.
Добро несуть реформи для людей,
Які залишаться, як скінчаться реформи...

* * *

Кредит — як з чавуна кулак,
Одягнений у замшу;
Вернути важко, позаяк
Країна в стані траншу.

* * *

Брехала влада нам про волю, справжній ринок —
Народ повстав з «коктейлями» і шинами.
Наразі маєм проміжний ужинок —
Дійшли до ринку, тільки до блошиного...

* * *

У тіньової економіки дітей
Побічних відбувається народження.
У тіні — непроглядна тьма грошей,
І переважно темного походження.

* * *

Нездарам завжди гріш ціна.
У них давно цей клопіт:
Їх пропозиція сповна
Переважає попит.

* * *

Тузи бізнесові і боси козирні
Ховають мільярди грошей.
Допоки ще будуть коти наші жирні
«Косить» під церковних мишей?!

* * *

Земельний ринок під питанням, все в імлі:
Чи куплять-перекуплять землю-матір?
І чи не будуть на оновленій землі
Усі ґрунти в руках у супостатів?

* * *

Коли життєвий рівень нації
До рівня впав каналізації,
То лиш тоді ми зрозуміли,
Як нас вожді зливають вміло.

* * *

Їзда в автомобілі веселіша,
Якщо безпеки руху є гарантії.
Та, кажуть, подушка безпеки та найліпша,
В якій приховані зашиті діаманти.

* * *

Народ керманичі тримати звикли в шорах,
А власні статки без податків всі – в офшорах,
Проте тримати їм слід марку гонорову,
Тобто державницьку, а не свою торгіву...

* * *

Що більш є конкурентною наука,
То більша є прогресу запорука.
Нам треба, щоб у кожного Коперника
Було принаймні декілька суперників.

* * *

Яким би хитрим ти не був, все ж знати маєш:
Життя брехнею не пройдеши і авантюрами.
І правди у мішку не заховаш,
Якщо й наб'єши його по зав'язку купюрами.

* * *

Хто ж доведе нарешті теорему
Здолання корупційних халабудок
Чи винайде якусь реальну схему
Перекриття сумнівних оборудок?!

* * *

Як ти поганий фінансист – добра не жди,
Хіба що у четвер опісля дощику.
Завадять вкладнику поганому завжди
Всі яйця, що він склав в одному кошику.

* * *

Центральний банк дає життя грошам,
Бо він для них – пологовий будинок.
Проте, демографічний вибух там –
Завжди смертельний для грошей ужинок...

* * *

За кордоном гроші, фірми і палати,
В піжмурки з народом не втомились грати.
Утекли в офшори, звідти – ну кричати:
«Хто не заховався, я не винуватий!».

* * *

Кохають люди гроші найніжніше,
Найпристрасніше, хтиво, як блудницю,
І усамітнюються з ними в повній тиші;
Крім тиші, люблять ці коханці таємницю.

* * *

Народну приказку коригувати можна:
Не береже копійка гривню вже.
Тепер ми знаємо: копійка наша кожна
Мільярди олігарха береже.

* * *

Багатому не зле на світі жити,
Він може розуму великого не мати.
Так, розуму за гроші не купити,
А от людей розумних – можна, і багато...

* * *

Вам про добробут не розкаже ВВП,
Платня середня чи вугілля на-гора.
Показник є більш точний, емний – це
Середній розмір по країні хабара.

* * *

Вже нанотехнології надворі,
Великі є у нас передчуття,
Що шлях освітить нам, неначе зорі,
Матерій крихітних велике майбуття.

* * *

Відома істина така:
Труд ушляхетнює людину.
А от для горе-лайдака
Додати треба ще й лозину.

* * *

Всяк управлінець має знать:
Що більшим є чийсь бонус,
То вищим, попри вік і стать,
У нього буде й тонус.

* * *

Заради чогось всяк город свій городив,
Хтось традиційно щось вирощує понині.
Сім років мак в Афгані не родив –
І був великий голод у країні...

* * *

Самотній мріє врешті стать жонатим,
Жонатий – хоч на мить – одинаком.
Жебрак все думає, як стати пребагатим,
Багатий – як не стати жебраком...

* * *

На дармовизну кожен рот роззявить,
Життя, проте, ніяк не цирк на дроті,
Тож скільки не кажи собі “халява”,
Халва безплатна не опиниться у роті.

* * *

Перенаселення здається нам зловісним,
Часи ідуть тривожніші колишніх,
Та визнати, що стало в світі тісно, —
Не значить ліктями розштовхувати ближніх.

* * *

Нічого не робить — важка робота,
(Це навіть без стосунку до кишень).
Юдей відпочиває у суботу,
А ледар нудиться неробством кожен день.

* * *

Як праця зазвичай лише стояча,
Платня за неї не така й хороша.
Більш прибуткова праця — це сидяча,
Нема в ногах ні правди, ані грошей...

* * *

Той, хто раненько кожен день встає,
Тому, як всім відомо, Бог дає.
Як хочеш бути з баксами чи з гривнями,
То прокидатись і вставати маєш з півнями.

* * *

Нам Боженька дає в усьому шанс
Все врівноважити і вийти на баланс;
Неробство трутнів і запої алкоголіків
В нас компенсується завзяттям трудоголиків.

* * *

У підприємця гарний лиш фасад,
Насправді – вічний стрес, спітнілий зад:
Щоденно він, щоб зберегти свій капітал,
Життєві будні перетворює в аврал.

* * *

Хтось працею гордиться, хтось гидує:
Водночас праця – радість і біда.
Когось робота радує й годує,
Когось гризе, а згодом і з'їда...

* * *

Нам зарплатня завжди непідходяща,
За зрослих цін й тарифів – просто сміх!
Ціну собі ми знаємо всіх краще,
А от роботодавець – гірше всіх...

* * *

Легка, зазвичай, праця у палаці,
Та важко на роботу ту пробратись.
Що важчою є та чи інша праця,
То легше на посаду влаштуватись.

* * *

Всі незамінні на посту незмінно:
Передових знаходять на передовій,
Відмінники всі вчаться на відмінно,
Вахтери сплять на вахті трудовій...

* * *

Сон час краде, тут сподіватись годі:
Приходить ніч – час йде від нас без вороття.
Якби ми ще не спали на роботі,
То сон ще більше б нам вкорочував життя...

* * *

Представники сидячої роботи,
Мабуть, усі пішли від гамадрила.
Набиті дупи, наче у кінноти, –
Такі мозолі, що сидіти вже несила.

* * *

Гульвіса, безтурботний чолов'яга,
Лягає спати аж під ранок, щоби
Взяв естафету неспання до рук трудяга
Від стомленого гульками нероби.

* * *

Немає диму без вогню,
Та це не комплексне меню:
Хоч не горить хтось на роботі,
Коптить, втім, небо у нудоті...

* * *

У кожного прагнення інші,
А звідси і логіки хиба.
Рибина шукає, де глибше,
Людина шукає, де риба...

ПРО ВІК ТА ФІЛОСОФІЮ ЖИТТЯ

* * *

І про дітей, і про онуків
Завжди піклуються батьки,
Без сподівання й запоруки,
Що згодом буде навпаки.

* * *

Ми через певну кількість літ
Ввійдемо в паралельний світ.
Це, заспокою, не смертельно,
Бо нам все буде паралельно.

* * *

Коли життя практично вже відквітло
І час настав робить фінальний звіт,
Остання є надія: буде світло,
Хоча б в кінці тунелю на той світ...

* * *

Невблаганний років лік,
Пам'ятаймо завше:
Дев'яносто – вже не вік,
Це діагноз радше.

* * *

Багатств душевних гне вантаж –
Ще трохи...й буду повзати рачки.
Сумнівний плюс – життєвий стаж:
Мої роки – мої болячки...

* * *

Себе в собі шукаємо щоднини –
Людина все життя себе шкребе.
Із знахідок усіх в житті людини
Є найцінніша – це знайти себе.

* * *

Давно позаду роки молоді,
В судинах бляшки, а в зіницях мушки...
І почуваюся, як риба у воді
Під час варіння риб'ячої юшки...

* * *

Варіантність – незліченна...
Ось на думку спало:
Є багато за плечима,
За душею мало...

* * *

«Прості, як двері» вже аж бісять:
Від влади все халяви ждуть.
Їм вкотре локшини навісять –
Вони ж і вухом не ведуть.

* * *

Життя бува зрадливим, гірше Юди.
Часи такі бувають – світ не милий.
На світі білому живемо, кажуть люди.
Та це неправда: світ наш чорно-білий.

* * *

Хто мілко плаває, той рідко
Сухим виходить із води.
Хто мислить правильно і швидко,
Той буде на плаву завжди.

* * *

У пошуках земного раю
Доходить висновку людина:
Ставок, садок і хата скраю –
То золота є середина.

* * *

Бажання щастя в кожного з нас в'їлось.
Воно є і солодким, і їдким.
За рогом наше щастя причаїлось,
Та не щастить дізнатись – за яким...

* * *

Набивши гулі чималі,
Заповімо для всіх:
Старі побиті вщент граблі
Все ж краще двох нових...

* * *

Якщо ви навіть висмоктали глек,
Не слід поперед батька в пекло лізти.
А ще – ставати горла поперек
Тому, хто звиклий у три горла їсти.

* * *

Бува, старі таке напнуть на себе –
Неначе з віку свого дезертирство.
Та щоб омолодитися, не треба
На старості впадати у дитинство.

* * *

Життя – цукерка і лайно!
Злетіти можна, можна впасти.
Життя – як зебра, бо воно –
Швидке, брикливе і смугасте.

* * *

Земне тяжіння – реалізм.
Про гравітацію всяк знає.
Душа пре вгору, тіло – вниз
І зазвичай перемагає...

* * *

Всіх парадоксів долі не пізнати.
Я б виділив один з її нюансів:
Якщо готовий до останнього стояти,
То стати першим більше в тебе шансів.

* * *

Розмови з ними довго не тривають,
І не тому, що бережеться глотка.
На повідку короткому тримають
Тих, з ким розмова зазвичай коротка.

* * *

Ми пнемося підняти над собою,
В пихатих душах грають мідні сурми.
Ми з марнославством не готові до двобою —
Все тягне нас ставати на котурни.

* * *

Таких чимало, хто живе безкарно
І безтурботно, як ледача киця.
І ставити того на місце марно,
Кому завжди все до одного місця.

* * *

Занурився завзято я в дідівство —
З онуком іграшками бавлюсь край паласу
І зрозумів, що впасти у дитинство
Цілком можливо й без машини часу.

* * *

Ми в світі фізично не вічні.
Хто з вічністю хоче єднання,
Хто прагне до непересічних,
Собі ставить вічні питання.

* * *

Людину часом можна так дістати,
Що в будь-якій біді їй вже не зле,
Коли людині нічого втрачати,
Вона втрачає острах втратить все.

* * *

Усіаний камінням спотикання
Життєвий шлях, широкий чи вузький.
Найнебезпечнішим є бровами блукання:
Підводні камені до всього ще й слизькі.

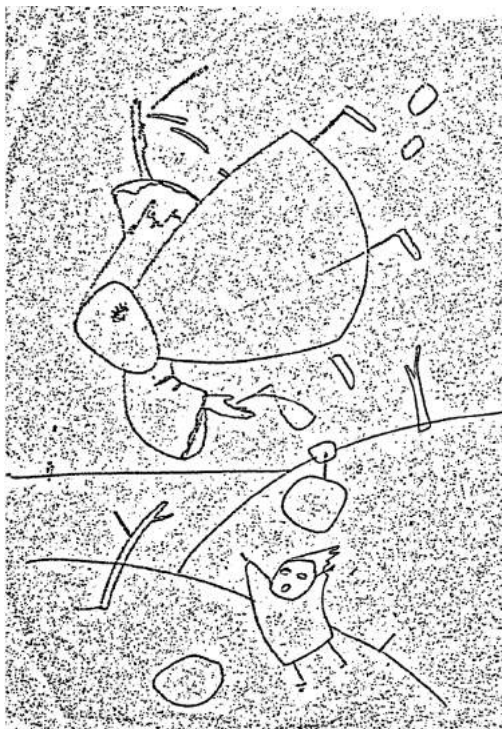

* * *

Не забувай мету високу у дорозі,
Долай нові вершини з кожним кроком.
Щоб не розбитись об підніжку десь на розі,
Дивись під ноги, але думай про високе.

* * *

Як пам'ять в юність сторінки гортає,
То найдорожче в неповторності спливає –
Блаженна думка, що солодше меду:
Усе життя попереду у тебе!

* * *

Все опікаєшся гарячим молоком,
Все на холодну воду потім дуєш.
Не битим шляхом йдеш, а напролом,
Бо шлях життєвий не заасфальтуєш.

* * *

Для помилок у нас життя весна.
Як прийде час, обкладемося грілками,
Тоді і буде зроблено сповна
Роботу над колишніми помилками.

* * *

Багато в долі ликів і гримас:
Вона то цяця, то підступне падло.
Коваль своєї долі кожен з нас,
Допоки не потрапить на ковадло...

* * *

Є у стерв'ятників чимало прав фартових,
Та часток левових для них нема готових.
Хто харчуватись за столом чужим звика,
Той відмовля собі від кращого шматка.

* * *

Підступних, підлих не бери собі на службу,
Хай Бог відводить з ними мати дружбу.
Хоч на святого компромат свиня нарила,
Це не освячує брудне свиняче рило.

* * *

Непросто в світовій людській родині
Про себе добру пам'ять залишити.
В історії щоб жити, то людині,
Звичайно, недостатньо просто жити.

* * *

Якщо для вас базікання – відрада,
Як обговорювати звикли всіх гуртом,
Щоби не вляпатися – вірна є порада:
Поменше ляпати нестримним язиком.

* * *

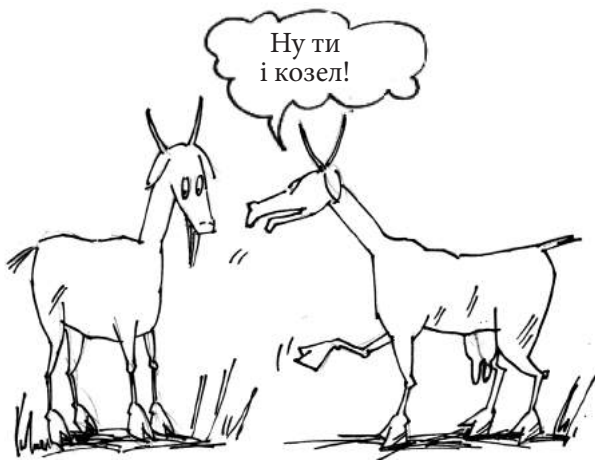
Хто язиками забагато чеше,
Скотитись може на слизьке узбіччя.
Якби пригод на зад шукали менше,
Не довелося б втратити обличчя.

* * *

Стрічай пристойно виклики, небого.
Ніколи совість матки дві не ссе.
Готовим треба бути до усього,
Та, Боже збав, – готовим на усе.

* * *

Ти на козла де сядеш, там і злізеш,
Ти з ним в усьому матимеш облом,
І на якій козі ти не під'їдеш,
Він все одно залишиться козлом.

* * *

Не слід дружити казна з ким
Заради преференцій, булави.
Дарма варити кашу з тим,
Кого не переварюєте ви.

* * *

З-поміж корисних, призабутих вже порад,
Стару б я виділив, утім – на інший лад:
Не зарікатись товстосумам від суми,
Ну, а тюремникам, звичайно, – від тюрми.

* * *

Не зв'язуюся з людиною убогою,
Злостивих уникаю вчись падлюк.
Обходить карієс десятою дорогою
Отруйні зуби у плазуючих гадюк.

* * *

Тривожна молодість пішла у небуття,
І вороття її чекать – нікчемна марність.
Вже час на фінішній кривій свого життя
Співати пісню про тривожну старість.

* * *

Якщо шукаєш спокій, тишу,
А не життя гламурне,
Знайди собі затишну нішу –
І клей собі там дурня.

* * *

Людина молода, як хтивий олень
В період гону, скаче до бажань,
Максимізації жадає задовольень,
Стара ж – мінімізації страждань...

* * *

Життя колись буяло, та одквітло,
Опав опалений холодним вітром цвіт.
З бажань залишилось одне – хай буде світло,
Хоча б в кінці тунелю на той світ!

* * *

Як розглядати зблизька ідеали,
То кожен з них вже не такий і добрий.
Якщо і випустять рожеві окуляри,
То зроблять їх, напевно, без діоптрій.

* * *

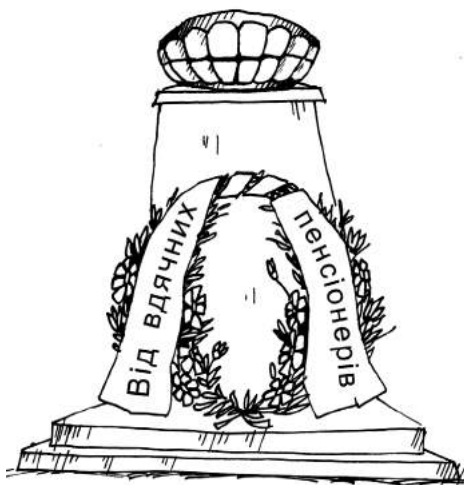
При суперечці з хамом є моменти,
Коли слова як довід – заслабкі;
Слова для хама – це не аргументи,
Більш доказові – речі, ще й важкі...

* * *

Нам зі спокусами не виграти двобою,
Як за душею ми не будемо щось мати.
Тому, щоб залишатися собою,
Потрібно для початку кимось стати.

* * *

Роки спливли – дарма жаліти;
Тепер для мене не турбота
Себе за лікоть укусити,
Протези витягнувши з рота...

* * *

Якщо людина бездуховна і убога,
То уникай її або постійно бійся.
Той, хто за бороду вхопить не може Бога,
За роги ухопити може біса.

* * *

Є сукня Єви, а також костюм Адама
Що в чоловіка будь-якого, що у дами.
У молодих це одяг з модних butikів,
А з магазину секунд-хенду – в стариків.

* * *

Для компромату копачів нема святого.
Щоб підкопатися, не треба і лопати.
Під нас завжди копають лиш для того,
Щоб потім неодмінно закопати.

* * *

Мої роки – мое багатство,
Та заздрісників щось нема...
Життєве юне марнотратство
Зринає з часом, мов мана...

* * *

Буває, все старе, відоме –
Знов як цікава дивина!
Приходить час – не всі в нас вдома,
Маразм – це справа наживна...

* * *

В нас патентованих чимало мудреців,
Як на току голубок й горобців.
Людей до мудрості так мало доживає,
Що більшість мудрістю щось інше називає...

* * *

В уявленні ще юному, безпутному
Я думав про спокійну, втішну старість.
Ось дочекався — я живу в майбутньому,
Але оманлива розвіялася радість...

* * *

Жінок, чоловіків колишніх завше
Ми позбуваємося, як зубів молочних.
Новий у жінки чоловік, зазвичай, старший,
Нові ж дружини все молодші та молодші.

* * *

У суперечці є прогноз і невідомість
Її стратегій і фінального акорду:
Інтелігент б'є на розважливість і совість,
А хам безсовісний — урешті-решт у морду...

* * *

Знов замість кулі засадив у лузу кия,
Знов промахнувся, знов не справились надії;
В солодких мріях повернуть бажав роки я,
Та не вернув, ще й розгубив до того ж мрії...

* * *

Зрадлива доля, наче та повія,
В кут завела – і виходу не бачу,
Ніхто повіки не підніме, як у Вія,
Та, може, й добре, – щоб не бачили, що плачу...

* * *

З роками люди і лисіють, і сивіють,
Та це не значить, що від того всі мудріють,
Бо може біс таке утнути свинство –
В глибоке повернути їх дитинство...

* * *

Роки – це не гроші, життя не обмінник,
І нам торгуватися з Богом не гоже.
Тривалість життя не пісочний годинник –
Підсипати й перевернути не зможеш...

* * *

Літа минають золоті,
З роками все у нас скрегоче.
В душі ми завжди молоді,
Та тіло знать про це не хоче...

* * *

Проти старіння й одуріння не повстати,
Хоч Роттердамським будеш ти Еразмом.
Усяк учасником активним може стати
На перегонах мудрості з маразмом.

* * *

З роками так не хочеться старіти!
Як в себе вкласти гроші, попри скнарість, –
Старіння можна дещо віддалити,
Та ми ті гроші копимо на старість...

* * *

Ми думки кращої про себе, що тут вдієш,
Як дурень думкою цією ти радієш.
В своїй уяві ми стрункі і білолиці,
Та дзеркало нас ставить всіх на місце.

* * *

І не жорстокий Бог, і не байдужий,
Коли із болем ти лежиш старий й недужий,
Життя нестерпним наше робить поступово,
Щоб ти із радістю померти був готовий.

* * *

Як часто закидають дітям докір,
Мовляв, усі вони, як правило, жорстокі.
Про це дорослим краще не триндіти:
Малі в пороках проти нас – ну, просто діти!...

* * *

Ми молоді свої «стібаємо» роки
І скачемо в майбутнє без печалі.
Старі роки на шкуродерні мов круки:
Повз них не скочиш, хоч й на Буцефалі...

* * *

Видовжується бовкало з роками –
Старі найбільше плещуть язиками.
Усім відомо: старість геть все знає,
З порадами, коли і не питають.

* * *

Не може бути світу відкриття,
Як хтось сидить кілком і вдома пріє.
Чи може хтось пізнати сенс життя,
Якщо він не живе, а животіє?

* * *

Є безліч парадоксів у кохання.
Ось цей, наприклад, викликає лиш зітхання:
Себе ми, грішні, більше знаємо за інших,
І, тим не менш, самозакохані найбільше.

* * *

Що рух – життя, ми знаємо ще змалку;
Як білки в колесі, забувши про ниття,
Ми біжимо самі або з-під палки;
Рух до могили – це і є життя ...

* * *

У Бога власна візія
Про долю нашу й шлях:
Комусь – висока місія,
Комусь – життя комах.

ПРО ДУРІСТЬ І ДУРНІВ

* * *

Ударить владний барабан –
Сам на забій біжить баран.
Втлумачить марно щось болвану:
Все барану по-барабану.

* * *

Де людині розумній хоч плач, а хоч вий,
Там, де губиться дурнів обчислення,
Можуть просто придумати злочин такий –
Перевищення швидкості мислення.

* * *

Здіймають люди очі догори –
Чи буде вітер хмари розганяти.
Якщо гуляють в голові вітри,
То змін на краще можна не чекати.

* * *

Ми в чудо віримо, неначе та малеча.
Нам знахаря порада завжди мила.
Якщо ударила у голову вам сеча –
Уринотерапія тут безсила.

* * *

Матеріалів опір знову
Нікому вчити не запізно,
Відомо: голову дубову
Не візьме логіка залізна...

* * *

Що може бути в світі гірше —
Скрізь в меншості розумні.
Братів по розуму найбільше,
Як правило, у дурнів...

* * *

Надути щоки або стати в позу –
Не допоможе, лиш уславишся піжоном.
Як дав Господь комусь маленький розум –
Не накачати мозок силіконом.

* * *

Шкода всіх дурнів: більшість з них зажурні,
Їх дурять першими, вони на все ведуться;
Тож бідолашні, як останні дурні,
Останніми ніколи не сміються.

* * *

У головах дурнів – і безлад, і каша.
У світі скрізь водяться «турки».
Та телепням їхнім далеко до наших,
Бо наші – то справжні придурки!

* * *

Це навіть помітно з порогу –
Не треба депеш агентурних:
В Америці кращі дороги,
В Росії зате кращі дурні.

* * *

Пластичних операцій нині бум –
Людина хоче запозичить лоску.
Та не врятує тих, хто ні бум-бум,
Підтяжка звивин головного мозку.

* * *

Нас ділять всіх на жайворонків-сов,
Зважаючи на те, коли хто встане.
Для дурнів інший принцип я знайшов –
На віслюків ділити й на баранів.

* * *

Відвідав винокурень,
Хильнув, себе утішив:
Старий, звичайно, дурень
Від молодих мудріший.

* * *

Робота любить дурнів,
Ба більше – особливо,
Якщо робить задурно
І праця та шкідлива.

* * *

Так, дурість – це клінічна
Хвороба і відразна,
Як правило, хронічна,
Та, благо, не заразна.

* * *

В стосунках з дурнем пильність майте –
Що-небудь та утне...
Опорну точку дурню дайте –
Він світ переверне.

* * *

Які ж всі дурні бідаки!
Їм не щастить, відомо:
Приходять мудрі їм думки,
Коли не всі в них вдома.

* * *

Завжди при світла пролитті
Усякий враз помітить,
Що темним дурням у житті
Нічого вже не світить.

* * *

Через кордони і пости
Пройде тупак в запалі.
Далеко може він піти,
Якщо пошлють подалі.

* * *

Скажи мені, небоже,
Нащо козі бандура?
За дурня вийти може,
Звичайно, тільки дура.

* * *

Глибока, втім гірка, як та гірчиця,
Існує думка (спробуй спростувати!):
Що глибша і чистіша є криниця,
То цікавіше дурню вниз плювати.

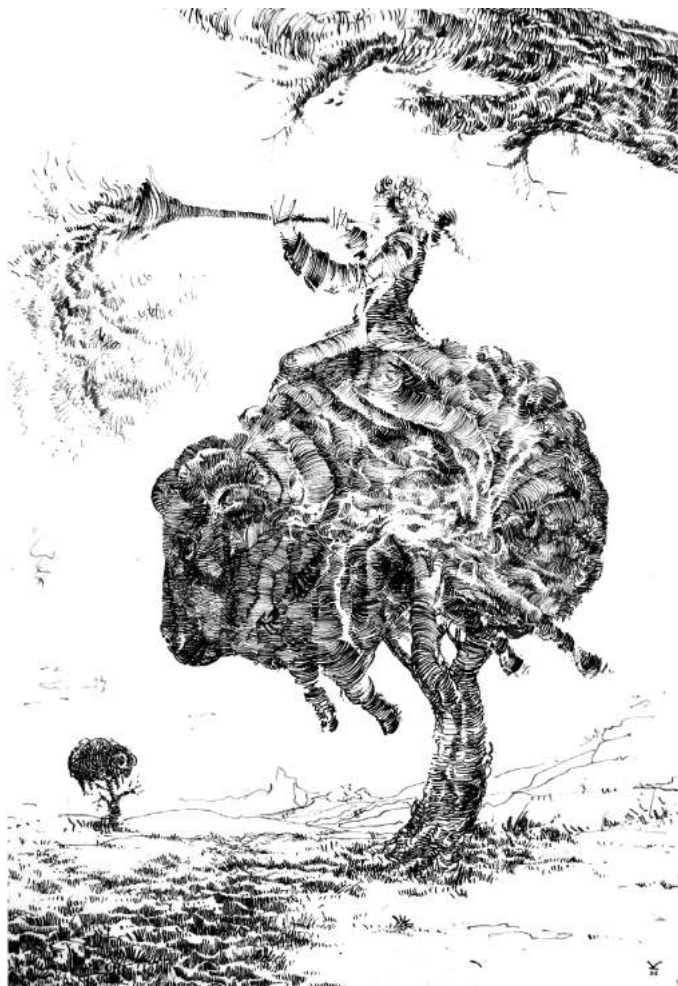
* * *

До етикету нині внесено новелку,
Якої там не числилося досі:
Тримати лівою рукою слід виделку,
А правою слід длубати у носі...

* * *

Спецслужби відслідковують розумних,
Які режимів хибних знають суть,
І не чіпають баранів бездумних,
Бо хто ні бе, ні ме, – тих не «пасуть».

* * *

Тупа людина – це цілком терпима вада,
Якщо вона не доривається до влади.
Що більше є у владі тупаків,
То більше у країни тупиків.

* * *

Навкруг Дня дурня розіграшів дух,
І зубоскалить при нагоді блазень.
Таку ми злизуємо локшину із вух,
Що ні на які вуха не налазить.

* * *

Просвітництво не є всепереможним –
Не з'явиться ніколи в дурня кеба.
Навчити дурня, в принципі, не можна,
А от провчити – можна, навіть треба!

* * *

У спорах з дурнем ти не заривайся,
Наперекір нічого не кажи.
Як дурень вголос думає – тримайся,
Як дурень щось удумає – біжи!

* * *

Робити дурню трепанацію не гоже –
Ефект від неї буде суперечний.
Як не повірити у геніальність Божу –
В маленький мозок вкласти дурість безкінечну?!

* * *

Що як почнуть зникати дурні на Землі?
Чи перспективи є у цій інтризі?
Дурня! Це неможливо взагалі –
Не буде дурня у Червоній книзі...

* * *

Можливо, визначення ці і помилкові –
Втім, підписатися під ними я готовий, –
Що геніальність – це хронічна мудрість,
Тоді як тупість – це хронічна дурість.

* * *

Дурисвіти нам уже стільки
Біди наробили – й не каються!
Із швидкостей мислення тільки
В них реверс один умикається...

* * *

Це не тому, що Бога біс умовив –
І дурні на Землі плодиться стали.
Всевишній дурнів ліпить за умови,
Щоб на їх тлі розумні заблищали.

* * *

Доводити щось марно тупаку,
Бо він постійно у примарах і омані;
І те, що зрозуміло їжаку,
Для дурня – у суцільному тумані.

* * *

Зробити дурість можна, хоч негоже;
Дає суспільство право на помилку.
В калюжу вскочить і розумний може,
Та тільки дурень тоне там, де мілко.

* * *

Існує висновок гіркий
Із неймовірним поворотом:
Поганий дурень той, який
Не мріє стати ідіотом.

* * *

Посидіти кортить, погомоніти,
Як є що випити, якщо смачне меню.
Що більш людина буде говорити,
То більше шансів ляпнути дурню.

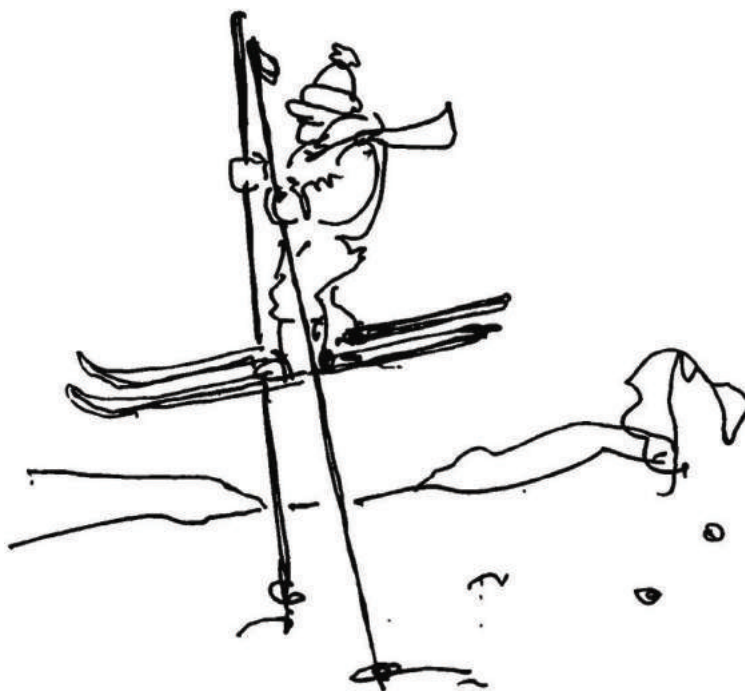
* * *

Як наробив дурниць напередодні,
Зумій загладити вину безпосередньо.
Найбільша дурість, яку робимо сьогодні, –
Це не враховувати дурість попередню.

* * *

Не варто вітати шлях дурнів в освіту,
Їх спроби в глибини пізнання занурень.
Як раптом закінчує виш хтось «з привітом»,
В дипломі вписати – «закінчений дурень».

* * *

З роками кількість всіх дурниць,
Які ми робимо, спадає.
Та гарт цих дурошів, їх міць
При цьому якісно зростає.

* * *

Створити штучний інтелект –
Це, в принципі, можливо,
А штучну дурість у комплект –
Вже неможливе диво...

* * *

Багато висновків давно зробив народ:
Синиця в жмені краща в небі журавля;
За дурістю дорослий ідіот
Обов'язково перевершить немовля...

* * *

Немає в дурості ні розкладу, ні меж,
Ми робимо дурню в свята і будні.
Дурня навкруг – «почесний» наш кортеж,
Без дурошів було би жити нудно.

* * *

Господь нам сумніватися велів -
У розумовій гартуватися борні.
Я б в мозок дурня сумнів підсадив,
Бо сумнів – вогнегасник для дурні.

* * *

Зазвичай дурні простодушні,
Їх багатенько скрізь одвічно.
Тому без дурнів, кажуть слухно,
Світ точно був би більш цинічним...

* * *

Коли розумний щось міркує і планує,
Дурний з пустого у порожнє воду лє.
Розумних Боженька в голівоньку цілує,
А в тім'я дурнів півень смажений клює.

* * *

Мій висновок, можливо, і не чемний,
(Бо загрубів-таки, як справжній правдоруб):
Бува, подивишся на когось із учених –
І запідозриш, що пізнання древо – дуб...

* * *

За грамотою навздогін
Пре дурень догори шаблями;
Набитим дурнем стане він,
Як вщерть наб'є себе знаннями...

* * *

Фортуна грає у багатих, бідняків
На чорних клавішах дізів і бемолів.
Вервечка дурощів – один із мотузків
Для гойдалки з ім'ям загальним «доля».

ПРО ЖІНОК І ДІВОК

* * *

Споконвік страждають люди,
Від цікавості – найбільше.
Суне ніс свій баба всюди,
А мужчина – дещо інше...

* * *

У жінок прості закони
(Це ж не Ньютона біном):
Люблять вухами нас жони,
А пиляють – язиком.

* * *

Ой, не мрійте, чорноброві,
Про вітрила пурпурові.
Це спочатку – споглядати,
Потім – прати-прасувати...

* * *

Не длубай жінку до печінки,
Щоб видала грішки свої.
Що менше знаємо ми жінку,
То більше любимо її.

* * *

Жіночок в Рай примостили,
Янгол всіх стерпів.
Баб до пекла не пустили,
Бо шкода чортів ...

* * *

Моря житейські можна з нею борознити:
Кохана жінка — як вітрило для судна.
Жінок багато, із якими можна жити,
А не прожити без яких — така одна.

* * *

Якщо з коханкою жона
Заскочить в ліжку, сентименти
Відкинь й проси про «дубль-два»
Для слідчого експерименту.

* * *

Чоловіків таких бува чимало,
Які на власну жінку мають зуб.
Та, може, жінка б чоловіка не пиляла,
Якби не був він для дружини дубом дуб?

* * *

Згадала баба, як була ще дівкою
І як шарілася і колупала піч,
Як тішила коханого гаївкою
У ту найпершу позашлюбну ніч...

* * *

Запам'ятайте це, чоловіки,
Хай не лишає думка вас наскрізна:
Однаковими є усі жінки,
Це тільки зовнішність у них буває різна.

* * *

Не мрійте, дівоньки, про мачо,
Якщо в житті ви сірі мишки,
Бо стане вам життя собачим
І зашкребуть на серці кішки.

* * *

Жінки, побачивши щетину чоловічу,
Не хочуть в моді відставать від них.
Ба більше – переплюнули їх тричі:
Щетину мають і лобка, і пахв, й ніг...

* * *

Коли вже жар любовний спав,
Із запитань всіх розмаїття
Спливло: «За що ж я так кохав
І звав єдиною у світі?».

* * *

Жінок появу і подальше існування
Відкрили вже нащадки Авраама:
Жінки – продукт простого клонування,
Бо Єву Бог створив з ребра Адама.

* * *

Мене, боюсь, за це поб'ють камінням,
Ба більше – сплять як еретика,
Наразі є осяйне розуміння,
Що жінку Бог створив із язика.

* * *

Розлучення – це порвані вітрила,
Це привід уму-розуму навчитись:
Женитись вдало – це лише півділа,
Та головніше – вдало розлучитись.

* * *

Мужчина першим бути в світі звик,
І жінка цю сприймає поведінку.
Заради жінки здатен чоловік
На все! Якщо любити здатен жінку...

* * *

Не кожен заперечити уміє
Жіночу милу й лагідну оруду.
Як вже залізла жінка вам на шию,
Якщо не зверне, то крутити точно буде.

* * *

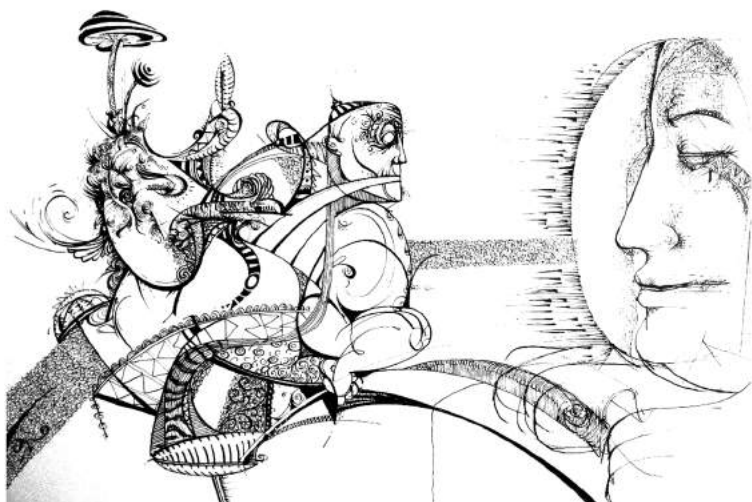
Для жінки проперчити іншу жінку –
Як підзарядка для душі цілюща;
Всіх під одну стриже вона гребінку,
Коханку чоловіка – все ж найдужче.

* * *

Косметикою жінка променіє,
Як сонечко у вранішнім віконці.
Себе розмалювати так уміє,
Що індіанці заздрять у сторонці...

* * *

Нас до жінок чудовний тягне рок:
Інстинкт кохання, далі – діти-квіти.
Утерпіти так важко без жінок,
Та значно важче довго їх терпіти.

* * *

У зрадї кожен на меті своє щось має —
Жінки — яскраве щось, чоловіки — блідіше.
У зрадї жінка принца все шукає,
Мужчина — попелюшку, лиш би іншу.

* * *

І смак, і запах любощів солодкий,
Та вік любовний жінки є короткий.
Що скорше в'яне чоловікова тичинка,
То швидше цвіт втрачає квітка-жінка.

* * *

Зрадлива доля жінці серце крає –
Таке примхливе щастя те жіноче!
Ціну собі, звичайно, жінка знає,
Та часто демпінгує – заміж хоче ...

* * *

Жінки щебечуть, наче солов'ї,
До самозабуття, на повні груди.
Що менше є у жінки в голові,
То більш на язиці у неї буде.

* * *

Дружина може щось вважати за порок,
Простіш з коханкою розкуто милуватись.
На що завгодно здатна кожна із жінок,
Та от не кожна здатна цього не стидатись.

* * *

Нам не збагнути ні брюнетку, ні блондинку,
Ми дуже різні, як, наприклад, Захід - Схід.
Мужчині треба, щоб сповна пізнати жінку,
Трансгендерний зробити перехід.

* * *

Жінки – за всіх найвпертіші істоти,
І ті, хто хочуть їх змінити, – ідіоти.
Мужчина будь-який скоріш сконає,
Аніж він жіночку переконає.

* * *

Якщо самотньо стало небораку,
Не завжди жінка нещасливого спасе,
Хай краще візьме в хату він собаку:
Не торохтить і розуміє геть усе.

* * *

Дівки смагляві, жовті, білолиці,
І темношкірі радують нам очі.
Всі баби – ягідки у молодому віці,
Та ягоди, проте, бувають вовчі...

* * *

Змінить щось важко у людській природі,
Даремні спроби помінять її на краще.
Холодній жінці, як помічено в народі,
Родинне вогнище підтримувати важче.

* * *

Як жінка стелиться улесливим барвінком –
Сплатить готуйся чималий рахунок.
Як забагато витрачає хтось на жінку –
Для нього жінка вже «не подарунок».

* * *

У залицянні все неначе чин по чину:
Є наче гроші, і рука є волохата.
Якщо багатому відмовила дівчина,
То значить знала, що не досить він багатий.

* * *

Як розраховує мужчина на блудницю,
Нехай візьме собі на олівець:
Коли мужчина лізе жінці під спідницю,
Водночас лізе та до нього в гаманець.

* * *

Що в дощ, що у густій імлі
Летить крізь димоходи:
Нема для жінки на мітлі
Нельотної погоди.

* * *

Постійно жінка у біді:
Завжди, у всіх світах
Не вистачає шмоток їй,
Не вистачає шаф.

* * *

Він жінку не тримає діамантом,
Не ставить справжній чоловік жінкам тенет.
Як жінка і іде від нього раптом,
То не до іншого, а тільки у декрет.

* * *

У пошуках сімейних втіх
Спішать жінки побратись –
Знайти і ощасливить тих,
Хто ще не встиг сховатись

* * *

Обшукує, хоч знає: це негоже;
Підозра стискує на кшталт губів лещат.
Як нишпорить – шукає не хороше –
На чоловіка рие компромат.

* * *

Вибагливий мужик в такі моменти:
Все дивиться і мацає довкола.
Якби він жінку вибирав, як інструменти,
Не розлучався би, мабуть, ніколи.

* * *

Родині досить мати два здобутки:
По-перше, щастя кожної дитини,
По-друге, чоловікові прибутки
Збігаються з видатками дружини.

* * *

Є у принад жіночих сховані відтінки,
Для тата немовляти – відкриття:
Щоночі більше він цінує груди жінки,
Бо ними жінка втихомирює дитя.

* * *

Заміжжя не завжди буває вдалим.
Як випаровується в запалі терпіння,
То чоловік під градусом чималим
Довести може жінку до кипіння.

* * *

Улюбленці любов до себе чують,
Навзаєм шлють заряд нам доброти.
Серед улюбленців домашніх домінують
У нас – жінки, а у жінок – коти...

* * *

Жінки привабливіші саме перед ніччю,
А зранку враження від них немов прокислі.
У жінки щонайменше два обличчя:
Одне до макіяжу, інше – після.

* * *

Удари долі різними бувають,
Та жоден не буває на добро:
Якщо чоловіки, бува, гуляють,
Біс в сиву бороду б'є, жінка – у ребро.

* * *

Жінки є різними за статусом і чином;
Два головних – дружина й куртизанка.
Якщо дружина – краща половина,
То що ж тоді казати про коханку!?

* * *

Дружина лагідна, як ніч,
Вдень гостра, як аджика,
До шлюбу колупає піч,
А після – чоловіка.

* * *

Прекрасна стаття – фігура мови, слово красне,
Мужик усякий прагне зустрічі з прекрасним.
Для когось зустріч обертається оздобою,
Ну, а для когось і поганою хворобою...

* * *

Життєві органи страждають від кохання:
Мужик хильне – й рахує жінчині реберця.
Не хоче й жінка допустити відставання –
Бере мужчину за печінки дама серця.

* * *

Будеш ти щасливою,
В чергу стануть хлопці –
Не родись красивою,
А родись в сорочці.

* * *

За вигляд свій дарма переживати,
Як перетнете неблизьку межу:
Як жінка вік захоче приховати,
Накинути їй варто паранджу.

* * *

Буває, помиляються свати,
Бо дівка – загадкова, як Джоконда;
Розгледіти вдається не завжди
І посмішку, і хватку анаконди...

* * *

Дарма мужчини кажуть: «Жінка – дура».
Спростовано й доведено сповна:
Розумна й хитра у жінок натура –
«Надути» може й баба надувна!

* * *

Незаміжня вся сповнена неспокою,
Замало їй чогось приземкуватого.
Зазвичай жінка прагне до високого,
Ба більше – холостого і багатого...

* * *

Існує думка, що ще більше від чеснот
Недоліки – це зілля-приворот.
Чекають наркомани й алкоголіки,
Що жінка покохає за недоліки...

* * *

Метаморфози відбуваються з жінками –
Нічого тут не вдієш із роками,
Що перетворюють колись струнку осику
На баобаб бальзаківського віку...

* * *

Сторонні судять нас по одязині,
Електорат всі судять по обранцю,
Про чоловіка судять по дружині,
Про жінку судять по її коханцю.

* * *

Перебирає чоловік в думках жінками,
В душі метання, сумніви й ниття.
За певним винятком, доведено віками:
Дружина – жінка на всі випадки життя.

* * *

Спочатку компліментами, як шинку,
Шпигуємо обраницю утішно.
Чи варто нам обожнювати жінку?
Вертатись важко потім їй на землю грішну...

* * *

Щось у жінок від Бога є, а щось від біса:
Дають нам збудження чи сон, немов меліса,
Чи наставляють на святі шляхи-дороги,
Чи ніж на серце наставляють, чи то роги...

* * *

Бува, попестиш жінчине коліно –
І ланцюгову тим реакцію почнеш.
Запалиш жінку, як сухе поліно,
І потім біля неї не заснеш.

* * *

Від чоловічої душа жіноча ширша
І завжди для розради розпростерта.
З усіх чеснот жіночих є найбільша –
Щиріше від мужчин жаліти жертву...

* * *

Не завжди жінка жінці – ворожина,
Проте, якщо відверто, й не товариш.
Якщо поета муза – не дружина,
Від неї жінка потерпає – не позаздриш!

* * *

Живуть по-різному дві статі одинокі,
І, попри всі деталі і відтінки,
Одруження впливає так на спокій:
Від чоловіка переходить він до жінки.

* * *

Ревнивець, як і дурень, це – каліка.
У шлюбі хто є хто стає видніш.
Розумна жінка скрізь відпустить чоловіка,
Ще й з дітьми, щоб було всім веселіш.

* * *

Вогонь роздмухувати вічного кохання,
Конфліктів полум'я гасити навіки,
Плодів не їсти з дерева райського пізнання...
Всі наче знають це, та роблять навпаки...

ПРО ТВОРЧІСТЬ І МИТЦІВ

* * *

Таке буває: не дається довго рима,
І видається, що проблема незборима,
Сідає муза і шепоче тет-а-тет:
«Борись – побореш, доведи, що ти – поет».

* * *

Якщо в творчості відквітло
І колишній зник кураж,
За собою вимкніть світло,
Як виходите в тираж.

* * *

Письменника, неначе Дездемону,
Постійно душить муза невгомона.
Та книг, що він не може не писати,
Читач спокійно може не читати.

* * *

Літературний критик добре знає:
Письменник в захваті від купи власних книг.
Проте творінь своїх сам автор не читає,
Бо зазвичай лише вичитує він їх.

* * *

Сюжетів творчому бракує чоловіку:
Все змалював і описав концепт художній.
Література і мистецтво споконвіку –
Переливання із пустого у порожнє.

* * *

Забудь про суету, тусовки, статки –
І, може, спадок твій назвуть літературою.
Щоби не вмерти в пам'яті нащадків,
Вмирай щоденно за клавіатурою.

* * *

Людина творча – справжній наркоман,
Потрібен сталий фіміаму їй дурман –
Весь час здійсмати вище п'єдестал
І Нобелівську премію в квартал...

* * *

Недосконалий світ, хоч трісни:
На штампи класиків – забий!
І зло із генієм сумісні,
Якщо, звичайно, геній злий.

* * *

Сприйму в літературі аксакалів
Як переможців творчих перегонів,
Та не літературних генералів
З повадками брутальних солдафонів.

* * *

У рукописів страховка –
Козирі в картковій грі –
Не горять! Та є відмовка:
Ті горять, які сирі...

* * *

Є хитроців слави чимало,
Не дрібно якщо, а солідно –
Пораджу: щоб вас цитували,
То класиком стати потрібно.

* * *

Ще трохи – і кануть у Лету
Перо, олівець, диктофон...
І кращий дарунок поету
Тепер – захалявний смартфон.

* * *

Амбітним треба бути дуже впевненими
І пам'ятати, вирушаючи у путь,
Що всі без винятку народжуються смертними,
А от безсмертними без винятку стають.

* * *

Амбітним режисерам на замітку:
Якщо ви мрієте на Оскар висуватись,
То мильних опер задля заробітку
Ви не знімайте, щоб не відмиватись...

* * *

Чуже злизати страшно й звабно,
Хула — як схоплять, ні — хвала.
Натхнення черпають нахаби
З чужого творчого котла.

* * *

Не любить слава засідки й облави,
Снаги й таланту їй огидна імпотентність.
Тож тим, хто домогтися хоче слави,
Потурбуватись треба про взаємність.

* * *

Вірш чіпає в душі щось глибоке,
Прикрашає сіреньке буття.
Надихає на чисте й високе
Заримована проза життя.

* * *

З Пегаса, безталанний друже, злізь —
Час позбавлятися пелени самообману,
Друкуй себе за власні кошти скрізь
Лиш на правах реклами графомана.

* * *

Треба попотіти і пополовить,
Щоб з думок сиреньких вірша сотворить,
Щоб той зберігався протягом століть
На правах рукопису, що вже не згорить.

* * *

Хоч критиків на нього зграю спустиш,
А хоч ти будеш катувати чи стріляти,
Та не писати графомана не примусиш,
Як не примусиш, втім, і книг його читати...

* * *

Поеми пекти, як коржі, –
Ганьбити імідж Парнасу.
Це будуть не справжні вірші,
А сон рябого Пегаса.

* * *

Якби у віслюка з'явилися крила
І він би пив одну лиш Іпокрену,
Пегасом ця тварина не злетіла б,
Не надихнула би на створення й катрену.

* * *

В житті досягне більшого упертий,
Той, хто щоденно тяжко плуга пре.
Не піддавайся передчасно смерті,
Не встигши обезсмертити себе!

* * *

Словник наш повен нерозгаданих речей,
Весь мимовільними обмовками забрюханий,
Чого лишень не чуєш від людей:
Гречана вовна, рис пшоняний, борщ гороховий...

* * *

Щоби читач тобою дорожив,
Щоб від нудьги не склеїв він повіки,
Пиши лише про те, що пережив,
Щоб твір твій пережив тебе навіки.

* * *

Нема різниці, він фантаст чи реаліст,
Біля підніжжя ще чи вже на п'єдесталі,
Художник справжній, зазвичай, не мораліст,
Водночас твір не має бути без моралі.

* * *

Переконати графомана – справа марна,
І як не критикуй його вірші –
Глуха до критики макітерка бездарна,
Ти хоч осиковий кілок на ній теши!

* * *

Митців прадавньої доби,
Мабуть, також було без ліку,
Та не дійшли до нас скарби
Поетів бронзового віку.

* * *

До слави і хули не будь чутливим,
Не жди визнання в нинішній добі.
Для справжнього митця є більш важливим
Подобатись не іншим, а собі.

* * *

Злетілись зграї на літературу,
Хто гроші має – той і видається.
Змінили пера на клавіатуру,
Може, тому й злетіти не вдається?

* * *

Концерти, ювілеї, презентації...
Вам аплодують і слова дарують гарні.
Приємні марнославства дегустації
І квіти у букетиках непарні...

* * *

До творчого натхнення і польоту
Додати треба море мук і поту.
Це добре знає що прозаїк, що піїт,
Коли талант свій множить він на піт.

* * *

В душі у кожного поета є надія,
Що він прославиться, як Данте чи Горацій,
Що врешті-решт спрацює синергія
Таланту й наполегливої праці.

* * *

До книги передмова – це візитка
І своєрідна Аріадни нитка.
Як текст за змістом й формою - полова,
То не врятує жодна передмова.

* * *

Із-під папахи з сумом дивиться Тарас
На метушню талановитого й нездари;
Реве та стогне український наш Парнас,
Пар випускаючи в широкі шаровари...

* * *

Як сумнів із завзяттям прокурора
І судить, і гризе сюжет, сонет...
Як соромно за створене учора,
То з тебе може вирости поет.

* * *

Всі ті, у кого впевненість в душі
Помножена на працю і на здібності,
Не помічають ні дрібної метушні,
Ні заздрісників нищої ехидності.

* * *

Нескладно розібратись до кінця
В масштабі історичному митця:
Талант є першим на коротких перегонах,
А геній – на великих марафонах.

* * *

Накинуть критики зволожену рогожу –
Й затушать, якщо ти іще не класик.
Є наготовлений на кожну іскру Божу
У цензора шиплячий вогнегасник.

* * *

Як у письменника у шлунку щем і колот,
То за рукопис більше тягне сісти.
Помічено давно, що творчий голод
Тоді сильніший, як нема що їсти.

* * *

Як риба йде на нерест, так митець
Іде до цілі тяжко, навропростець,
Боки дере, долає перешкоди
Заради власної й чужої насолоди.

* * *

Дурне від музи ждати полонення,
Її саму слід брати у полон.
Хто жде прищестя другого натхнення,
Той дочекається лише на творчий сон.

* * *

Нелегка справа – хижаків дресура,
Належне віддаємо цьому диву.
Та все ж складніша, мабуть, режисура,
Враховуючи хист об'єктів впливу.

* * *

Немає жанрів несерйозних, другорядних,
Чи менш поважних, а чи більш добропорядних.
Письменник-гуморист – це теж покликання
До професійного, серйозного хихикання...

* * *

Талан буває щедрий і комічний,
Його ніякі прояви не марні:
Є у нездар талант непересічний –
Писати твори виключно бездарні.

* * *

Хто йде в письменництво, той завжди ризикує,
Стрибає він неначе в воду крижану:
Поета доля і голубить, і глузує –
Таланту дасть, та пожалкує талану...

* * *

Багато бачив світ цирульників сервільних,
Що в творах славили диктаторів свавільних.
Їх за життя тирана звали легендарними,
А після смерті – і убогими, й бездарними.

* * *

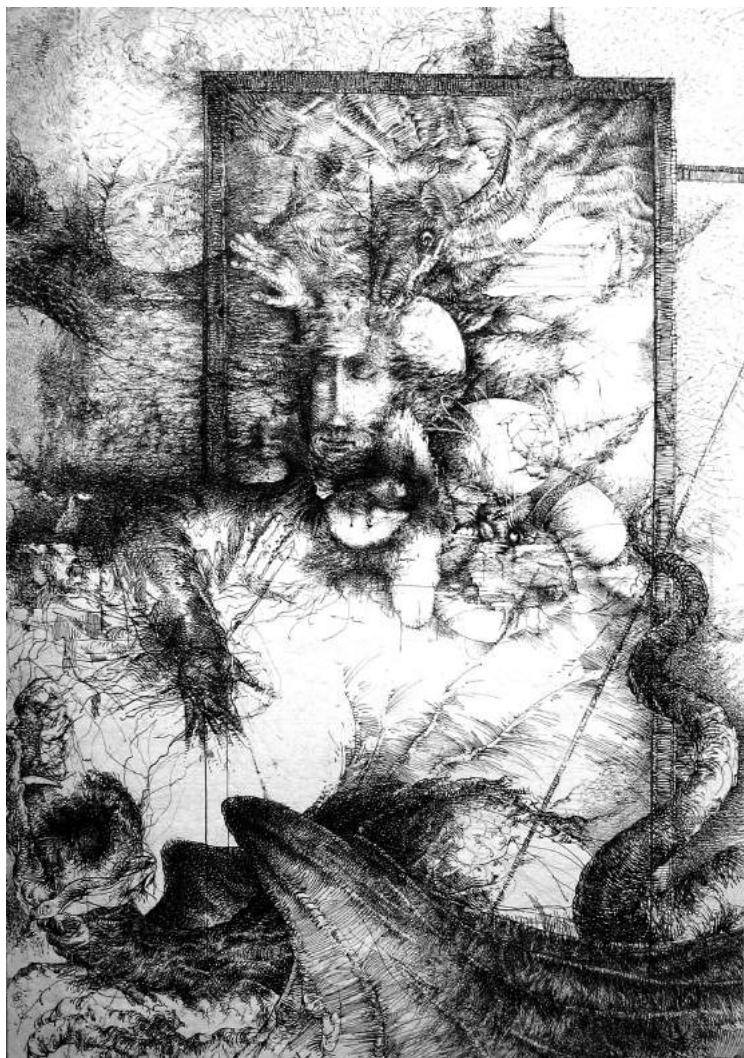
Коли живіт митця присох аж до хребта,
То постає дилема музи й живота.
Нерідко зраджує себе служитель музи,
Щоб пити й їсти безтурботно і від пуза.

* * *

Ділки у бізнесі – як риба у воді,
Там принцип: «Ти – мені, а я – тобі».
І від літератури є ділки,
Які гендлюють і очолюють спілки...

* * *

Злетів сьогодні, завтра впав з небес –
З художником усяке може статись.
Талант, якщо глобально, – це процес,
Що вимага підтверджувати статус.

ПРО ЛЮБОВ ТА СЕКС

* * *

В коханні й сексі люди – працелюби,
І без любові нас не буде взагалі.
На небесах всі здійснюються шлюби,
А секс – на грішній матінці Землі.

* * *

Оральний секс без сорому покаже
Розкута генерація молодша;
І скажуть нам любителі зі стажем,
Що хрін за редьку начебто солодший...

* * *

Як розлучаються, обидві сторони
Себе виною власною не топлять,
Тож у заяві про розлучення вони
Стрільця Амура стрілочником роблять.

* * *

Істота полігамна – чоловік,
Жінок міняє в будь-якому віці.
Дають жінки – звиятг зростає лік,
Буває, що дають лише по пиці...

* * *

Любов – хвороба, не порок,
Анамнез має давній.
Придатності найбільш строк –
У ліків від кохання.

* * *

Від жінки хоче чоловік,
Щоб та пішла на секс.
Вона від нього – щоб не втік,
Отож іде на все.

* * *

Якщо ще гавкає ваш Рекс,
Шукати ж баб – турбота,
То онанізм – це також секс,
Ба більш – ручна робота!

* * *

Не всі одружені чоловіки — небораки,
Втім багатом з жінками не везе.
Від жінки хочемо ми відданість собаки,
Вона ж, як той собака, лиш гризе...

* * *

Без тями до одруження кохає,
Щокроку в цьому запевняє женолюб.
Втім, від кохання до ненависті буває
Не крок, а лиш один невдалий шлюб...

* * *

Жінок без гумору кохати дуже важко,
Це з кожним днем все буде більше дошкуляти;
Тут виручати може тільки пляшка,
Та алкоголіком не хочеться ставати...

* * *

У наших почуттів нема резонів,
Всі пристрасті віками не нові:
Бабій шукає ерогенні зони,
Садист шукає зони больові.

* * *

Ще на Землі було лиш кілька мов,
Ще не було ні веж, ні колізеїв,
Та братня, кажуть, вже була любов,
Тобто інцест родинний поміж геїв...

* * *

Ми секс-меншини визнали за рівних:
Ні закликів, ні звинувачень гнівних.
Тепер з вимогою про узи Гіменея
В потилицю вже дихають нам геї...

* * *

Ми перед жінкою стаємо на коліна,
Ба більш – на лікті опускаємось уклінно,
Та геям куртуазність ця до спини –
Свої підходи в них й прекрасні половини.

* * *

Замішано вчення на сексі у Фрейда.
Колеги, бува, критикують зухвальця.
«Все вчення, – кричить опонент-привереда, –
Фрейд висмоктав із двадцять першого пальця!».

* * *

Було це, кажуть, ще з часів Трипілья,
У «плуга» кожного була своя «рілля».
Сьогодні геї повиходили з підпілья,
Та як гусей женуть їх все: «Гиля-гиля!».

* * *

Жінок він любить, як пияк шинок.
Як стріне – любить їх до серця щему.
Бабій завзято любить всіх жінок,
Та не кохає жодної окремо...

* * *

Жінки не люблять нищих, товстошкірих
Та тих, у кого в голові гуляють вітри.
Жінки найбільше люблять чистих, щирих,
Бо їх обманювати легше, аніж хитрих...

* * *

Коли нову мужчину бачить жінку,
Враз починає він ковтати слинку.
Не сексуальне це обжерство і не манія,
А лиш природна чоловіча полігамія.

* * *

Весілля – щастя апогей
В життєвій епопеї.
Найбільше з'єднують людей
Кайдани Гіменея...

* * *

Служака довго пре на п'єдестал,
Між тим іржавіє все більш його гармата.
І той завжди поганий генерал,
Який не мріє про потенцію солдата.

* * *

Клянуться до гробу любить молодята,
Та згодом приходять неприязнь і злоба,
І кожен з подружжя, як ворог заклятий,
Залюблює з часом до самого гробу...

* * *

Фіаско терпить часом навіть молодик –
В ділах амурних все не зауважиш –
Окрім усього, має знати чоловік,
Що серцю і простаті не накажеш.

* * *

Зір у закоханих, зазвичай, особливий,
І сприйняття оманливе й зрадливе –
В жару любовному засмажене, як в клярі,
Це милування крізь рожеві окуляри.

* * *

В мужчин все крутиться навколо місць причинних,
У жінки ж серце – це основа із основ.
Найбільше сексом переймається мужчина,
А жінці подавай іще й любов.

* * *

Сюжетна лінія одвічна й невблаганна
Звичайної любовної канви:
Знайти не вдається нам кохання,
Не втративши при цьому голови.

* * *

Вагітність випадкова чи жадана –
Нема різниці: нам у радість потім діти.
Злітає над буденністю кохана
Й летить в обійми, щоб буденно «залетіти»...

* * *

Любов – не тема наукового пізнання,
Любов – це фізика і хімія богів:
Ніхто не вивів формули кохання,
Ніхто любові теорему не довів.

* * *

Лежать на сіні вже давно
Закохані приблуди;
Корові бідній все одно,
Собака то чи люди...

* * *

Цвіте квітник родинного тепла,
Пилком еднаються товкачик із тичинкою;
Дружина – квітка, чоловік – бджола,
А діти – мед солодкий із гірчинкою...

* * *

Кохання – це не плановий проект,
Це розуму позбавлена спонука.
Якби кохання мало інтелект,
Не почуття було б, а ще одна наука.

* * *

Любов — це не комп'ютерна програма
З автоматичним зберіганням навіздогінці.
Хоч не трагедія, та щонайменше — драма,
Як про кохання ти щодня не скажеш жінці.

* * *

Жінки є, що шукають «половину»,
Яка не зупиняється опівніч
Й кохається щоночі безупинно
До поту сьомого і аж до третіх півнів!

* * *

Стає душа із віком мов чистіша,
Хоч не взірцево, та морально краща.
Втім, згадує вона чомусь частіше,
Як солодко було в любовних хащах...

* * *

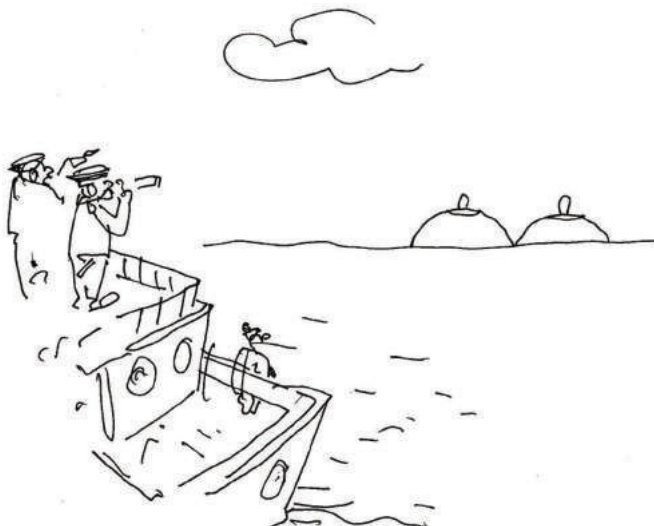
Любов – не тільки пристрастей кипіння,
Це вічна сесія із іспитів і тестів
На мудре розуміння і терпіння
Усіх свекрух і свекрів, тещ і тестів...

* * *

Любов згасає, бо й вона не вічна в світі.
Старе кохання – облетілий цвіт акації;
Нова любов пучком яскравих квітів
Палає знову у вогні реінкарнації.

* * *

Завоювати жінку – це півділа,
Чи ти сіряк, чи ти у кунтуші.
Ми пізнаємо легко жінки тіло,
І важко – суть жіночої душі.

* * *

Як сунуть вибори, усім усе й відразу
Політик щедро обіцяє принародно.
Коханця хіть – любовний прояв сказу –
І слина йде, і обіцяє що завгодно...

* * *

Новою пристрасстю людина запалає –
І може знову й знову одружитись.
Колишнього кохання не буває –
Воно, як Фенікс, може відродитись.

* * *

Кохання – піків радісних гряда,
А ще воно – від суму й бід розрада.
Кохання інший бік – сум і біда,
Коли лавиною зійшла й накрила зрада.

* * *

Одне до одного і явно, і таємно,
Неначе за законом гравітації,
Коханих тягне. Удавати це даремно –
Любов не терпить фальші й імітації.

* * *

Єднання пристрасті з коханням ідеальне,
Хоча й буває у небагатьох.
Окремо пристрасть – безвідповідальна,
Кохання ж зобов'язує обох.

* * *

Ми від жінок ждемо таїн і одкровень
І в днину сонячну й коли ідуть дощі,
Бо врівноваженість цінуємо удень,
Проте нестриманості хочемо вночі...

* * *

Слова кохання є святковими й медовими,
Проте й від них, буває, покоробить.
Освідчення в коханні є типовими,
Відмінність в тому, хто і як це робить.

* * *

Любов і секс – дві різні іпостасі,
Відомі і царю, і сіромасі:
Любов – душевного піднесення миттєвості,
Секс – акт злиття і плотської чуттєвості.

* * *

Мужчини в сексі двох родів:
Хтось любить стрімко, інший – вайлувато.
Секс для жінок (від юних дів до вдів) –
Одній замало, інший забагато.

* * *

Для жінки секс – значуще, незабутнє,
Для чоловіка – інша категорія.
Для жінки секс – це плани на майбутнє,
Для чоловіка – ще одна вікторія.

* * *

В коханні більше чистого й святого,
Секс без кохання – зрада почуттів.
Любов не купиш – це дарунок Бога,
А секс купити можна у чортів...

* * *

Мужчина яструбом на жінку, як на квочку;
Зробив своє – і далі полетів.
Не втримаєш його на мотузочку,
Якщо не має справжніх почуттів.

* * *

Усім нам хочеться любити –
Це почуття весь люд єднає.
Любов не можна ухопити,
Вона сама тебе хапає.

Фавн і пастушка

ПРО ВСЯКЕ І ВСЯКИХ

* * *

Раніше я щось до уваги не брав,
Що є недоладності у словникові:
Виходить, якби увесь світ не брехав,
То він би тримався на чесному слові...

* * *

Проходить потяг щастя повз перон,
Хід набере – і вкриється туманом.
Везіння – вскочити в останню мить в вагон,
Який опиниться вагоном-рестораном...

* * *

Перенаселення довіку
Не буде на Землі блакитній:
Все більше бачимо опіку
За цим «рожевих» і «блакитних»...

* * *

Затям із правил руху засторогу,
Що притаманна нинішній добі:
Не переходь начальникам дорогу
У місці, не дозволенім тобі!

* * *

Свиня до корита дорогу знайде,
Людина – свиню, щоб зробить заливне.
А потім нап'ється, гукне: «На коня!» –
І рилом впаде в холодець, як свиня...

* * *

Рецепт дієвий, може, й недолугий,
Склероз лікує краще еліксиру:
Вже на граблі ніхто не ступить вдруге,
Якщо всадити на держак сокиру.

* * *

Ми крізь замка малесеньку шпаринку
Розгледіть потайки все хочемо навколо:
В чужу зненацька зазирнуть ширіньку
І вочевидь узнати правду голу.

* * *

Чи варто потім слину розпускати,
Коли і так відомо, в чому суть:
Якщо самим на себе наплювати,
То інші точно плюнуть й розітруть.

* * *

Ох, як ущільнюється час!
Загавився – іди в запас.
Живіт втягайте, любі діти,
Щоб жити, а не животіти.

* * *

Як у вині,
В помовці – толк:
Гусак свині –
Тамбовський вовк.

* * *

Якщо по життю ви немов мокра курка,
То вас не врятує чужа палітурка.
Жар-птицю не зможуть зробити з курчатка
Ні вдалий піар, ані мокра печатка.

* * *

Сьогодні тих, хто взявся вангувати
Ми спішимо послухать аж бігом.
Якби міг соловейко закувати,
То слухали б уважніше його...

* * *

Якщо до рук узяв ти пилку
І з нею ти усівсь на гілку,
Тоді тобі важливо знати,
З якого боку слід пиляти.

* * *

Не опускайтеся на дно,
Якщо вам стало все одно,
Якщо ви навіть водолаз,
Повірте: буде все гаразд!

* * *

Природа у помсті була дуже клята.
Запізно з'являється це розуміння:
За місце під сонцем боролись завзято —
Глобального лиш досягли потепління...

* * *

Затямить має сошка кожна:
На жердку несвою не влязь!
Те, що Юпітерові можна,
То дяку, вибачайте, – зась!

* * *

Серйозно захворів – і ти ізгой.
Ця платна медицина – буревій.
Кому оцей потрібен геморой?
Хіба проктологу, і то – якщо не свій...

* * *

Нам слід давно відкинути ниття,
Змиритися з дощами й завірюхами.
Усім хотілося б безхмарного життя,
Та що робити з неврожаями й посухами?

* * *

Тверезість пропагуємо лукаво
І непитущих всіх взірцеве сприйняття.
Водночас мир не заздрить, що цікаво,
Їх способу тверезого життя...

* * *

Як руки чешуться у вас –
Потрібен дерматолог.
Та для гарячих про запас
Ще є і травматолог...

* * *

Якщо на подвиги вас раптом потягнуло,
Бо після третьої душа розм'якла,
Прислухайтесь, чи душа відчула,
Чи тягнете ви справді на Геракла.

* * *

Хто мілко плаває, той рідко
Сухим виходить із води.
Хто мислить правильно і швидко,
Той буде на плаву завжди.

* * *

Щури – не риби, не залізуть в верші.
Щур – спритності і чуйки ідеал.
Щури тікають з корабля одними з перших,
А найхитріші з них – прямісінько на бал.

* * *

Багато зустрічав я ерудитів –
Для відповіді їм достатньо миті!
Геть чисто все вони на світі знають,
Та розуміння справжнього не мають...

* * *

Такий вже світ: хтось діє нам на нерви,
Навзаєм ми – комусь, і це цілком логічно.
Інтелігент – це той, хто вічно терпить,
А хам – кого ми терпимо одвічно.

* * *

Від всіх безбожників було й було докорів,
Творця «скидали» і паплюжили стократ,
Атеїстичних насилали прокурорів,
Та Богу не потрібен адвокат.

* * *

Одвічний досвід свідчить: з правильних педантів
Не може бути винахідників-гігантів.
Пруть бездоріжжям до мети бунтівники –
Не містять шляху відкриттів путівники.

* * *

Ми без прикмет не живемо і днини.
В них вірять всі: туземці й іноземці.
Як золота впаде на голову цеглина,
Це – до багатства...наших спадкоємців.

* * *

Це добре знає всяк пліткар зі стажем —
У нього свій різновид врожаю,
Він має вигоду, коли вам просто каже:
«За що купив, за те і продаю».

* * *

В кондитери подавсь асенізатор,
Це новина не потайна.
Барвник, підсилювач смаку й стабілізатор
Цукерку зроблять із лайна ...

* * *

В часи сучасні маєш темп тримати,
Бо зміни – і швидкі, і всеохопні.
Старе й віджиле треба відкидати,
Як Ной колись – уяви допотопні...

* * *

Такі трапляються особи –
Немов недавно злізли з пальм –
Все найжджати роблять спроби,
Бо від народження без гальм.

* * *

Рекламний біс чимало вже накоїв,
І мають знати люди молоді:
Втопитись можна у спиртних напоях –
Немає броду в вогняній воді.

* * *

Нова рекомендація від МОЗу:
Напружуй мізки, пересилюючи втому,
Бо запливе жирком без дії мозок –
Й не зробиш ліпоксацію на ньому.

* * *

У більшості в суспільстві – пересічний,
Він залюбки за хвіст жар-птицю б ухопив,
Проте не здатен – виправдовується вічно:
«Я не блоха – стрибати вище голови!».

* * *

Асиметрична відповідь є ница,
До неї не готові ми здебільшого:
Якщо усе нам до одного місця,
То, будьте певні, іншим все – до іншого...

* * *

Навчатись треба нам робить зупинку
У забаганках пихи й живота.
Верблюде, не хапайсь за соломинку,
Яка тобі заламує хребта!..

* * *

Не всяк виходить із води сухим,
Не всі знайдуть собі комфортні ніші.
Звичайний кут ми назвемо глухим,
Де заклики на поміч голосніші.

* * *

Помовка – мудрість, не якась брехня,
Проте нова буває в ній начинка:
Побачиш віз попереду коня –
Це не дурня – кінцева то зупинка.

* * *

Відомо кожному герою,
Хто хвалиться, йдучи на рать,
Що за широкою спиною
І груддю можна постоять.

* * *

Не вистачить на всіх достатку рога,
Чекати на дива не слід роками.
Мистецтво жити на широку ногу
Належить людям з волохатими руками.

* * *

В розвідники краще брати
Сліпоглухонімих:
Як вдасться їх упіймати,
Вони не здадуть своїх.

* * *

Хильнемо – і таке вже несемо
Після міцних напоїв алкогольних!
На поміч мову жестів беремо,
Виразних і здебільше непристойних ...

* * *

Від безсрібників порада:
Досить шкурних заморок!
Бути бідним – це не вада,
Бідність розуму – порок.

* * *

Історії уроки всі даремні,
Біда за людством ходить, як сльота.
Яскраво у часи, що звуться темні,
Спалахує духовна сліпота.

* * *

Свиня не затанцює на пуантах,
Хоча і замарудиться їй дуже;
Якщо й побачить небо в діамантах,
То в перевернутому вигляді, в калюжі.

* * *

Відкрив я істину (бо працював, як віл;
Щоб не наврочити, постукаю об стіл):
Коріння більшості з численних заборон –
Невігластво, брехня і забобон.

* * *

Є символи – хрести, хіджаби, кіпи,
Сліпа є віра (бо в людей свідоцтв нема).
Господь лише один не вірить сліпо:
Творець все бачить взагалі і зокрема.

* * *

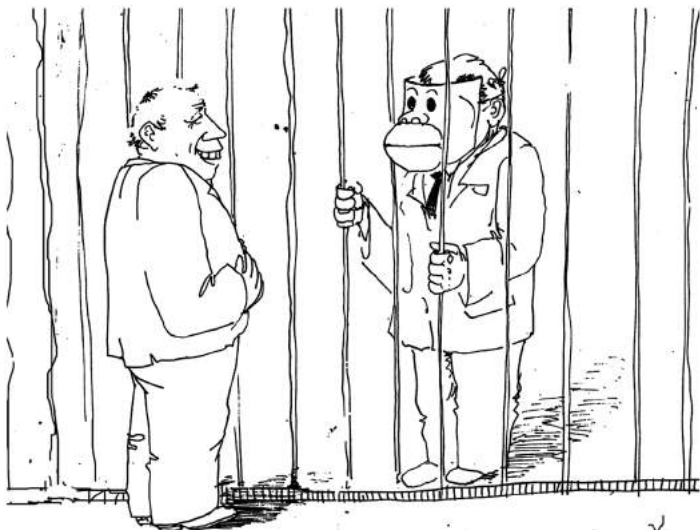
Шотландцю б вистачило просто кілта міні,
Щоби спідницею прикрити лиш сідниці.
Там інша схована причина для тайння
Під кроєм довгої картатої спідниці...

* * *

Причини є у кожної події,
Тому плекає вчений рід надію,
Що зрозуміють всі: ні з того і ні з чого
Не відбувається в цім світі геть нічого.

* * *

Про мавпу Дарвін нам розповідав,
Що наче не гуляла, а робила.
Яка там мавпа?! Бог попрацював –
І так людину праця сотворила.

* * *

Весільний генерал – найкращий чин:
Не треба стрімголов летіти в Ставку,
Злітати з посадових височин...
Не йдуть весільні генерали у відставку!

* * *

Я довго придивлявся до бджілок,
Угледів парадокс, як стежив пильно:
Збирають з квіточок вони пилок,
Проте робота, я б сказав, у них непильна.

* * *

У якість кількість переходить неодмінно:
Додай років – і вже дорослий, не дитина.
Як вип'є чоловік – то він базіка,
Нап'ється – то уже не в'яже лика.

* * *

На вояка іде вояк,
Щоб вбити чи скорити,
І не виходить все ніяк
Війни граблі зарити.

* * *

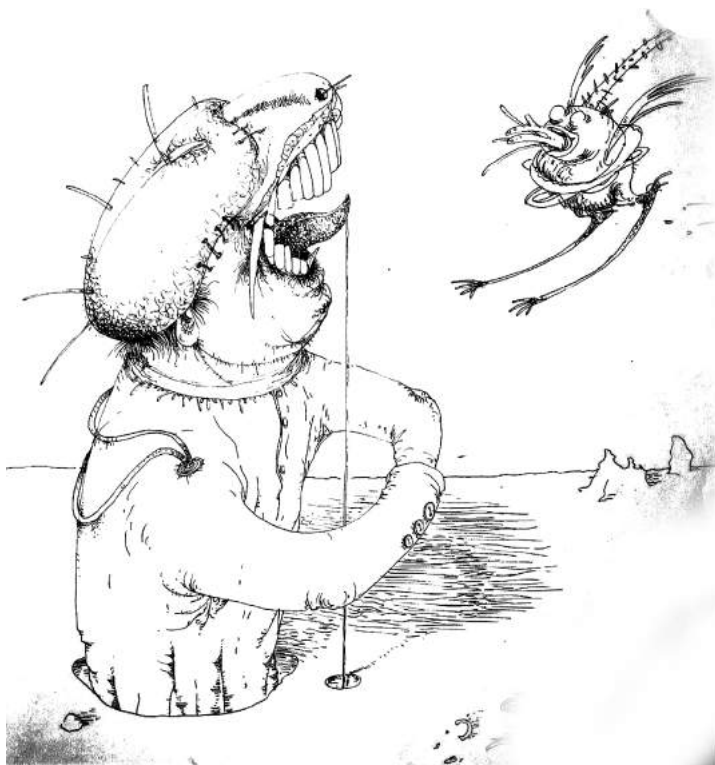
У неспокійному сьогоднішньому вирі
Застрахуватися незле бронежилетом.
І пацифіст, якщо він хоче жити в мирі,
Повинен хвіст завжди тримати пістолетом.

* * *

Якщо ти у навчанні справжня зірка,
Навчися ще на все дивитись ширше:
Якщо всі в тебе списують, це гірко,
Якщо не в тебе, а тебе – оце вже гірше.

* * *

Неначе зовсім істина проста:
П'янить горілка більше, аніж чай.
Як не жаліти чайного листа,
То навпаки буває зазвичай...

* * *

Це читача, на жаль, не відштовхне,
Все навпаки – тираж утору лізе.
У преси жовтої є гасло головне:
«Начистоту про всю брудну білизну!».

* * *

Нас песимісти «грузять» очно і заочно
Своїми аргументами ущерть;
Їх правоту таки підтвердить остаточно
Кінцевий і убивчий доказ – смерть.

* * *

Давно уже двигун існує вічний,
Не металічний він, не керамічний.
Незламний він, нема йому щезання –
Це агрегат з кохання, пристрастей й бажання...

* * *

Альтернатива – швах (куди не кинеш,
Куди і як далеко ти не підеш):
Нічого знать не будеш – то загинеш,
А будеш знати все – то з глузду з'їдеш.

* * *

На старе наступає нове –
Не зупинить ні шабля, ні маузер.
Інтернет нас в майбутнє веде –
Ваше слово, товаришу браузер!

* * *

Потоп всесвітній йде за нами тінню,
Ефект тепличний вже на видноті.
При думці про глобальне потепління
Раптово холодіє в животі...

РУБАЇ

* * *

Буває, слава все заповнює й гримить,
Солодким фіміамом скрізь димить.
Роки потрібні, щоб створити репутацію,
А от щоб втратити – одна буквально мить.

* * *

Все геніальне – це феномен одкровення,
Божественного акт благословення.
Усяка геніальність – злам всіх правил;
За це й зламати пересічний хоче генія.

* * *

У відповіді всі за різні речі:
Батьки, наприклад, – за життя малечі,
Відповідає за прихильників митець,
Яких він приручив і взяв на плечі.

* * *

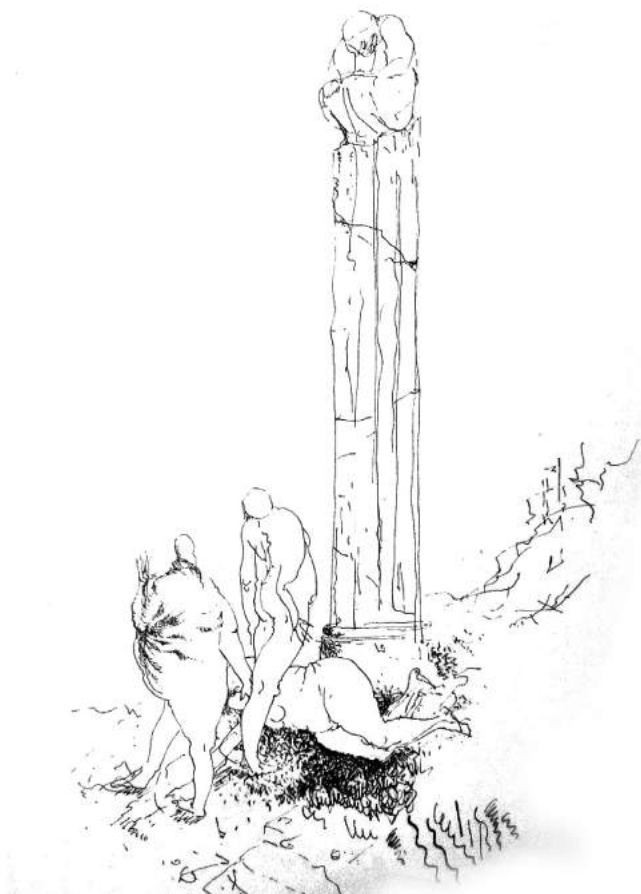
Ми вищий смисл життя шукаємо наскрізний,
Який пронизував би всіх, як прут залізний.
Але дарма шукати разом сенс життя –
Знайдеться сам він, і у всіх він буде різний.

* * *

Моральних покручів Земля багато знала,
Яких до пекла воля Божа постачала.
Перенаселення не буде у раю,
Бо на Землі так праведників мало.

* * *

Як грішні всі, митці бояться конкурентів,
Що тим дістанеться найбільше компліментів.
А слід боятись перевірки плинним часом
Своїх нерукотворних монументів.

* * *

Немов поета віршогенна Іпокрена,
 Все живить здирника потік грошей щоденний.
 Йдуть рекетири – свій до свого по своє –
 Свій рекетир іде до свого бізнесмена...

* * *

Простату й серце ти не рви, як відлюбив,
 Радій: обов'язок подружній з плеч звалив.
 Є інших радощів багато ще в житті,
 Тож не сумуй, що ти ракетку зачохлив.

* * *

Стосується це атеїста кожного,
Хоч доброго, та надто – нехорошого:
Законів Божих незнання будь-ким з безбожників
Не звільнює його від Суду Божого.

* * *

Як ту скалу, лупають добрі люди зло,
Скала ж стоїть, утім, не тупиться й кайло.
Нам дано зло, щоб цінувать добро:
Ми зорі бачимо, коли є ночі тло.

* * *

Від чоловіка жінка є більш хитромудра:
Ховає вади під косметику і хутра.
Не хитрощі, втім, роблять баб жінками –
Жіночість – це не тільки хутра й пудра.

* * *

А хоч у горах, хоч у краї степовім –
Скрізь чуйні є, скрізь непереливки всім їм:
Є, як не дивно, і на чуйність свій податок –
Це геморой чужий, який стає твоїм.

* * *

Є думка, що псує життя істотно:
Очікує нас смерть – і це турботно.
Життя – це зал очікування смерті,
Ми дбаємо, щоб в нім було комфортно.

* * *

Ми для начальства як безрідні байстрюки —
 Не потрапляй під влади грубі каблуки.
 Людину можуть затоптати — світ жорсткий,
 Під ноги першими йдуть ті, хто без «руки».

* * *

«Нам від реклами вже нема життя!» –
Кричать, хто йшов в комуністичне майбуття.
Хай вже реклама буде, навіть уві сні,
Ніж дефіцити їжі, одягу, взуття...

* * *

Талановитий пре, як кінь у плузі,
Він усамітнюється, зраджуючи друзів.
Талановитий усебічно – зрадник більший:
Крім друзів, зраджує по черзі кожній музі.

* * *

Чортів страхаємося на розрив оарти,
А слід – людей лихих, їх – чортова когорта.
Чорт не такий страшний, як «янгולי» малюють,
Людина грішна переплюнуть може чорта!

* * *

Історик може відтворити побут Трої,
А от прозектор – шлях тілесний, хто що коїв.
Нема прозекторів душі – і це чудово:
Потрібні людям і пророки, і герої...

* * *

Візитка своєрідна для драгуна –
Чудовий кінь й такий же обладунок.
Все у мужчини має бути гарним:
Велике серце й банківський рахунок...

* * *

Обставини бувають закладні,
А перспективи – і туманні, і сумні.
Та все ж на дно не опускайтеся сьогодні,
Щоб на плаву були ви в завтрашньому дні.

* * *

Буває, ми хворобою заскочені;
Немає ліків – й наші дні вкорочені.
Допомагають ліки краще фармацевтам,
І надто – як підроблені й прострочені...

* * *

У вік польотів в космос і смартфонів
В нас часом мислення епохи фараонів:
Удачі і невдачі нам слугують
Верифікацією темних забобонів.

* * *

Блажен, хто порина у світ міфічний,
Для хворої душі такий магічний.
Ти там Наполеон і Македонський,
А як одужав – ти вже пересічний...

* * *

Зазнати це практично може кожний:
Бідняк і середняк, а хоч заможний.
Душа однаково страждає у будь-кого:
Чи там тягар, чи вщент вона порожня.

* * *

Інакших інколи жахаємось, як діти.
Із ксенофобією треба щось робити.
Із незнання ростуть ворожість і ненависть —
А чи не краще вчитись інших розуміти?

* * *

В раю всяк гріється під сонечком ласкавим
Разом з сусідом добрим, нелукавим.
Та в пеклі грішникам тепліше, ніж в раю —
Не гасне вогнище під казаном іржавим...

* * *

П'яницю не умовити благально,
Всі обіцянки він порушує брутально.
П'яниця – той, кому не соромно назавтра,
Кому не нудить ні тілесно, ні морально.

* * *

Жде часто геніїв хула і побиття,
Крок в небуття – і потім славне вороття.
До геніальності прості між нас стосунки:
Визнання – геніям, нам згодом – каяття.

* * *

Повчання викликає лиш відразу,
Втім, женолюбів попередив би відразу:
Як поженешся за двома жінками – схопиш
Або розлучення, або якусь заразу...

* * *

У нас ще не вечір, та вже і не ранок –
І меншає у кабінетах фіранок;
Ховати складніше усе можновладцям:
І статки, й офшори, страхи і коханок...

* * *

Ми схвалюємо ключ, а не відмичку,
І дозволяємо тютюн, а не травичку.
Всі звичаї – це зародки законів,
Порушення яких ввійшло у звичку...

* * *

Мрій здійснення приводить до екстазу,
Як у чужих, то навпаки – до сказу.
Якби у всіх здійснилися всі мрії,
То жаба задавила б всіх одразу...

* * *

Не поспішайте тим суворо дорікати,
Хто уз подружніх не тримається і хати.
Розбещує, як правило, не хтивість,
А брак можливостей хіть реалізувати.

* * *

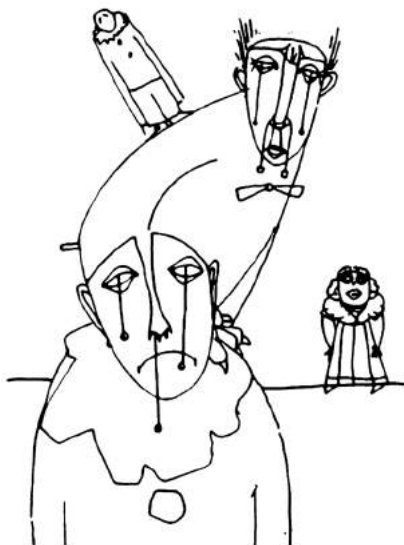
Політик обіцяє щастя бідним,
Реалії ж життя псують обідню.
Від імпотентних і стерильних прожекторів
Ідеї родяться, як правило, безплідні.

* * *

Усякий дурень знає все, до того ж — дрібно,
А от мудрець засумнівається потрійно.
Не треба нам розвіювати сумніви,
Розумним завжди сумніватися потрібно.

* * *

Біда, коли в коханні нам відмовлено:
Картаються відхилені й знедолені.
Односторонній рух трапляється в коханні,
А попереджувальних знаків не встановлено.

* * *

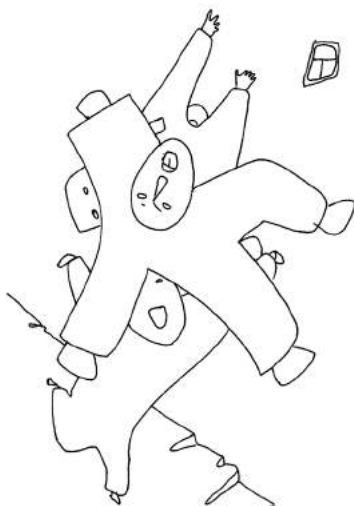
За секс с дружиною є чимала платня;
Те, що з коханкою дорожче, – це брехня.
Коханка зрідка лоскотати може нерви,
А жінка їх псує, та ще й щодня.

* * *

Ми, на відміну від тваринних популяцій,
Складати звикли про запас платню за працю.
На чорний день розумні більше відкладають,
А той приходить часто в вигляді інфляції...

* * *

«Помилки – досвід»: що в цій парі плід, що послід –
Навколо цього суперечки йдуть і досі.
У досвіду є пасинки – помилки,
У помилок дитятко рідне – досвід...

* * *

Дитяча казка – неминуча зла поразка –
 Розгладжує проблеми, наче праска.
 Якби добро перемагало завжди зло,
 То не життя було б, а справжня казка.

* * *

Жінки за гроші накладуть на себе гриму,
 Щоб заарканить грошовитого мужчину,
 Якому гроші не потрібні на косметику –
 Він гарну жінку напряму бере – грошима.

* * *

Є позитивні й негативні елементи
 У всьому, і на все є аргументи:
 Якщо ми візьмемо, наприклад, імпотентів –
 Їм не загрожують ніколи аліменти.

* * *

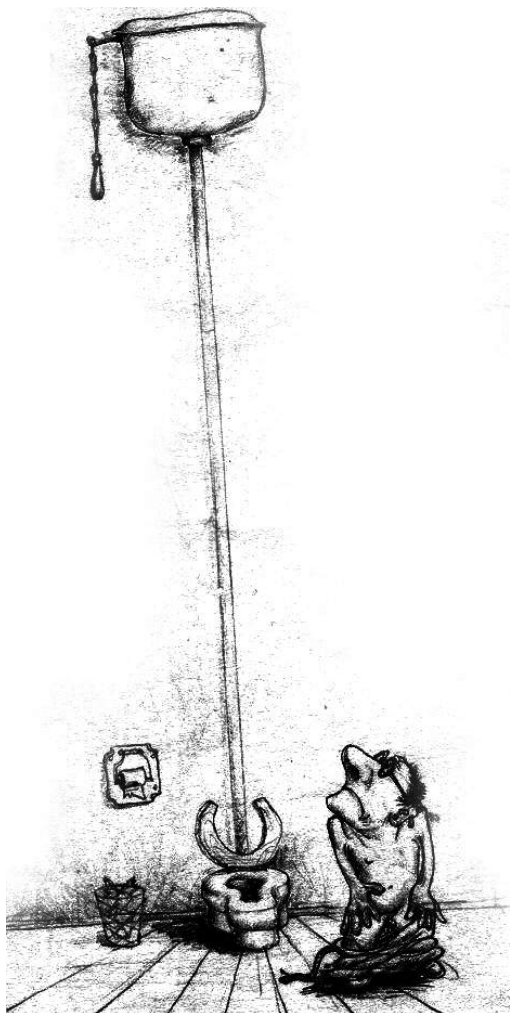
Ми вивели страшну людську породу –
 На все готову за винагороду.
 Нам кажуть крутії – їх совість чиста,
 Бо не користувались нею зроду...

* * *

Віщують нам і спеки, і морози,
 І довгі посухи, й короткочасні грози...
 Метеорологи смішать постійно Бога –
 Як анекдоти Бог збирає їх прогнози.

* * *

Проведено дослідження нові —
І от на що їх висновок навів:
Програмне забезпечення у дурнів
Встановлено, але не в голові...

* * *

На це не здатен ані поводитир,
Ані чаклун чи там якийсь факір,
Щоб перезавантажити свідомість
Усім, у кого мозок набакир.

* * *

Для задоволень купа перешкод
Через засилля правил і угод.
Що більше хтось слухняний до законів,
То менш він буде мати насолод.

* * *

Не роблять з нищості своєї таїну
І не збираються спокутати вину.
Є попит на запроданців високий,
Бо знають невелику їм ціну.

* * *

Щоб довести совковий мозок до пуття,
Ретельна треба чистка і миття,
Бо мотлоху там всякого навалом -
Совок не може жити без сміття.

* * *

Цвіт опадає на життєвих перехрестях,
Час все підточує і без різких краш-тестів;
Спливає термін гарантійний геть усьому,
Крім совісті, порядності і честі.

* * *

Виходить качка із водиці —
Із боку в бік хитає птицю,
Неначе не в ставку, а в морі
Була у сильну хитавицю...

* * *

Розумники несуться по дорозі,
А дурні ледь-ледь сунуть, як на возі;
Вони й «гальмують», і «не доганяють»,
І в цьому зупинитися не в змозі...

* * *

Катма в морях житейських маяків –
Розбитись можна й біля берегів;
Чи друзі засумують – я не знаю,
Втім вірю в щиру радість ворогів.

* * *

Від конкурентів – втрати і страждання,
Ми б розорили їх без жодного вагання,
Ба більше – ладні вбити конкурентів
За схожі з нашими і цілі, і бажання...

* * *

Ми сперечаємось, де треба і не треба,
Успішно, ні – яка у кого кеба.
Та справжній арбітраж настане згодом,
Як сперечальників покличе Бог до себе.

* * *

Без забаганок жити наuczайтесь,
Очікувань занижених тримайтесь.
Якщо не хочете у чімсь розчаруватись –
Не зачаровуйтеся або не сподівайтесь.

* * *

Найбільше на хвостах своїх сороки
Чутки разносять про чужі страшні пороки.
Самі ж неначе білі і пухнасті,
Насправді ж – чорні і лиш трохи білобокі...

* * *

Є правила й в чортячому житті –
Не клястися, наприклад, на хресті.
Поганий чорт, втім, цілісний і щирий –
Як грішний янгол, він не пнеться у святі.

* * *

Ми інших міряємо під свою лінійку:
Найдужче діва – ще й стара – кляне лесбійку.
Ненавидять найбільше доброчинців
Ті, хто ніколи не пожертвував й копійку.

* * *

В гаях співає рідше соловей,
На водах менше зустрічається лілей...
Немилостиві люди до природи,
Злопам'ятна природа до людей.

* * *

Це Божий дар – звалить на плечі чийсь тягар,
Не під процент добро давати, як лихвар..
Зімітувати це не вийде в хитруна –
Все напускне із часом сходить, як загар.

* * *

Без м'яса і городини ще зроду
Не почувалось добре жодному народу.
Якщо в раю росте один лиш райський сад,
То як там жити без свинарника й городу?

* * *

Звичайний топорець – такий товар,
З якого робиться незміряний навар.
З сокири злодій наварити може легко
Навару більше, ніж найкращий куховар.

* * *

Злетілася торговців хитрих згряя
І монополями нас цінами кусає.
Коли ж Меркурій, славний Бог торгівлі,
Їх за безбожні ціни врешті покарає?!

* * *

У царстві мертвих не цінується корона,
Права там рівні, що в холопа, що в барона.
На Землю грішну не вернути душі грішні,
Бо не підкупиш перевізника Харона.

САРДОНІЧНИЙ СМІХ БОРИСА РЕВЧУНА

Про значення сміху в житті людини, якщо вдатися до історичного екскурсу, мали місце дискусії, оскільки сміх – справа серйозна, тонке мистецтво, здатне засвідчити глибокий і гнучкий розум, розставити відповідні акценти, щоб зі сміху люди були. Тож дозволимо долучити й своїх п'ять копійок, аби не бути голослівними в такій поважній роботі, як післяслово про, сказати б, «сміхотворний трактат», який ми і Ви, шановний читачу, сподобилися взяти до рук. Тим паче, що рятувати роботу сміхотворця-гурмана від читача, подивованого оригінальністю думок, пред'явлених у віршованій формі, потреба відпала: сам автор генерував цю ідею переконливо і вичерпно:

До книги передмова – це візитка

І своєрідна Аріадни нитка.

Як текст за змістом й формою – полова,

То не врятує жодна передмова.

Усвідомлення сміху як мистецтва слова бере початок від «Поетики» Арістотеля, хоча друга її книга немов зумисне загубилася. І ми з Вами розуміємо чому: значно легше керувати людьми, маніпулюючи їхнім почуттям страху, аніж насадити стереотипи поведінки в голови, що не лишень усе піддають сумніву, але й піднімають курам на сміх.

З м'яким характером старих і молодих

Цінує можновладець деспотичний.

Мотузки завжди легше вити з тих,

Хто в ниточку витягуватись звичний.

Відповідаючи на питання, звідки береться смішне у вчинках і висловлюваннях, вдамося до розкладання по полицях складників сміху. Це уподібнення кращого до гіршого і навпаки, плетіння семи мішків гречаної вовни – очевидне виснування непослідовностей з порушення логічного ланцюжка (це як на городі бузина, а в Києві дядько). Окрім того, смішне народжується з вибору речей мало достойних для високоповажних осіб, звідси – вибір відповідних героїв-блазнів.

Відтак письменник-гуморист чи сатирик свідомо перебирає на себе роль блазня, якому дозволено мовити все, дивитися на речі з неочікуваного ракурсу. У його висловлюванні смішне виникає з уживання слів високого стилю для означення речей і явищ, котрі не варті виїденого яйця; створюється плутанина подібних слів для позначення різних речей, застосовується прийом повторень і словесної гри, контрастних зіставлень, аби вилучити з половини дорогоцінне зерно відкриття. Додамо, що сучасна доба грає на інтертекстуальних зіставленнях високої класики. Ось і

Борис Ревчун, аби інтерпретувати болісну проблему, закликає у спільники не абикого – самого Шекспіра:

Нема на світі більш сумної повісті,
Ніж повість про паплюження ідеї.
Ми дочекалися-таки свободи совісті,
Та більше виграли безсовісні від неї.

Відкриття гумориста виростає з осучасненого тлумачення народної приказки:

Чужа дитина виростає швидко,
Ба більше – як дитина урядовця,
Що надшвидкими темпами нерідко
Зростає до державного службовця.

На межі реального буття і віртуальних прогнозів людинознавця і філософа часом надibuєш катрени, від сардонічного сміху яких іде мороз шкірою:

У черзі першою зникає бути влада,
Народ стоїть далеко за порогом.
Тоді, як за народом стане правда,
Попереду не буде вже нікого.

Сатиричне обличчя свого часу писати, мабуть, і легко, і важко водночас. Ще решето сіє, ще може змінитися вітер, і суспільний, і власного світовідчуття, однак глобальний вплив на завтрашню погоду визначають загальнолюдські цінності або суспільні вади і хиби, які протягом тисячоліть майже не змінилися: давні страхи і забобони, жага влади й рефлекс володіння речами, підкорення слабших і бачення порошинки в чужому оці... Щоб донести ядро свого відкриття, письменник мусить не тільки поєднувати в одній особі дві іпостасі – філософа і правдоруба (і це не виняток, а аксіома), але й знайти інтонаційний малюнок. У той час як філософ розмірковує про аналіз типових явищ з метою узагальнення («Що хама, що бандити грізні – / Для типажів важливо це...»), правдолюб різьє правду-матку безоглядно: «Обличчя у людей всі різні, / А морди – на одне лице». На прийомі наративного контрасту відстороненої споглядальності та кричущої несправедливості – цеглинок художнього світу цієї збірки – народжується диво «звичайного» відкриття.

Синтези-аналізи філософа дають підстави висувати, що у світі абсурду, де правила гри змінюються під час гри, тільки здоровий сміх може врятувати душевне здоров'я гравця, не забезпеченого щомиті отримати жовту (або й червону) картку і втратити шанс реалізувати власні навички і вміння. Світ навиворіт, де гравець може перетворитися на м'яч чи просто номер у чужій грі... Тож сміх виступає протестом проти упредметнювання:

Інтелігент вам не влаштує сцен,
Інтелігент не збреше вам ні грама,
Інтелігент не лізе на рожен,
Інтелігент – це знахідка для хама.

Борис Ревчун, економіст за фахом, філософ за світовідчуттям і «тихий» бунтівник за вдачею, озброївшись скальпелем сумніву, художньо досліджує усталені поняття, явища, людські стосунки. Його тверезий розум має дитинне прагнення – зламати іграшку, аби зрозуміти, як вона влаштована, які зв'язки визначають її функції. У цій банальності є цікавий поворот: іграшка – ти сам у системі стереотипів...

Коли щось дороге стоїть на карті
І в голову думки зрадливі пруться,
Є диваки, які чогось та варті,
Якраз тому вони не продаються.

Багата палітра досліджень гумориста і сатирика втиснена в лаконічну форму, втішаючи шанувальників афористичного висловлювання: «Весь світ сьогодні завалив Китай / Дешевою, добротною халтурою», «Дарма варити кашу з тим, / Кого не переварюєте ви», «Поганий дурень той, який / Не мріє стати ідіотом», «За дурістю дорослий ідіот / Обов'язково перевершить немовля», «Що менше знаємо ми жінку, / То більше любимо її», «Утерпіти так важко без жінок, / Та значно важче довго їх терпіти», «За собою вимкніть світло, / Як виходите в тираж», «Не переходь начальникам дорогу / У місці, не дозволенім тобі!», «Совок не може жити без сміття», «Якщо в раю росте один лиш райський сад, / То як там жити без свинарника й городу?» тощо. Кожен, сподіваюся, знайде на власний смак.

Насамкінець варто згадати африканський міф про створення світу: «Засміявся Бог – і народилось семеро богів, які стали правувати над світом, вибухнув він сміхом – і постало світло, засміявся вдруге – постала вода, а на сьомий день його сміху з'явилася душа...». Тож сміймося, аби звільнитися від страху перед майбутнім, аби змаліли штучно вибудовані перепони, аби почуватися деміургом, зі сміху якого постає новий світ... Авторів ж побажаймо нових осяянь і вдячних читачів, які, озброївшись ревичунівськими сардонізмами, зламають у собі останню берлінську стіну, бо «з усього летючого насіння жарт має найміцніші крила, завдяки яким засівається якнайдалі від місця свого походження». Сподіваюся, що посилення на думки Арістотеля, Умберто Еко і Марселя Пруста про вагу сміху в самоусвідомленні, притягнені в останньому редакторському слові, були доречними, коли йдеться про новачі Бориса Ревчуна у жанротворенні.

Антоніна ЦАРУК

Літературно-художнє видання

Борис Ревчун

УСЯКІ ДУМКИ
В ЧОТИРИ РЯДКИ

Збірка чотиривіршів

Редактор *Антоніна Царук*

Комп'ютерна верстка та дизайн *Оксана Русіна*

Обкладинка *Ірина Орехова*

Свідоцтво про реєстрацію: серія ДК 3386

Підписано до друку: 17.11.2016. Формат 130 x 200 мм

Замовлення № 43046

Бумага офсет. Друк офсетний.

Кількість примірників 200 экз.

ТОВ «Поліграф-Сервис»

25009, м. Кропивницький, вул. Садова, 88а,

тел.: (0522) 33-85-34, 33-83-72

e-mail: ps338534@gmail.com

ПРО АВТОРА

Борис Ревчун народився 28 листопада 1949 року в м. Кіровограді (нині м. Кропивницький).

Доцент, кандидат економічних наук.

Член Національної спілки письменників України.

Із середини 1980-х гумористичні й сатиричні твори та карикатури Б.Ревчуна неодноразово друкувалися в таких найтиражніших і найпрестижніших газетах і журналах, як "Правда", "Комсомольская правда", "Литературная газета", "Труд", "Студенческий меридиан", "Крокодил", "Перець" тощо. Його бенефіси

прикрашали такі видання, як журнал "Київ", газети "Освіта України", "Правда України" (Київ), "Смешная газета" (Донецьк), "Україна-центр", "Ведомости", "Біла ворона" (Кіровоград), "Интересная газета" (Нью-Йорк). Афоризми та вірші Б.Ревчуна багато разів звучали в республіканських гумористичних передачах "Від суботи до суботи", "А ми до вас в ранковий час", в програмах обласного телебачення та радіо. Співавтор антології сміху "П'яте колесо". Автор трьох одноосібних гумористичних збірок – "Мініатюри без цензури", "Куточки зору", жартівливого тлумачного словника "Dictionary for Fun" (англійською мовою).

Автор численних наукових та публіцистичних статей, спогадів, нотаток мандрівника, частина з яких увійшла до збірки "И я там был, мед-пиво пил" (українською та російською мовами).

"Усякі думки в чотири рядки" перша поетична збірка Бориса Ревчуна. Автор не зраджує своєму амплуа, але поміж іронічних та сардонічних чотиривіршів читач зустріне чимало ліричних катренів. Усі заримовані думки поета об'єднує парадоксальність, психологічність і філософічність спостережень та міркувань.